

STB-11/2011.
(STB-36/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport- és turizmusbizottsága**
2011. május 25-én, szerdán, 9 órakor
a Budapesti Olimpiai Központ, Népliget Sportkomplexum
(Budapest, Népliget, Vajda Péter u.)
Hotel FTC (új épületszárnya) tanácstermében
megtartott kihelyezett üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott:</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám) (A bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)</i>	5
<i>Beszámoló az olimpiai támogatások elosztásának elveiről. Előterjesztő: Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke</i>	6
<i>Tájékoztató az állami vagyon részét képező, az állami szervek vagyonkezelésében, használatában, üzemeltetésében lévő sportcélú ingatlanok üzemeltetéséről, hasznosításáról, fejlesztéséről. Előterjesztő: Czene Attila, NEFMI államtitkára, Vígh László kormánybiztos, Nemzeti Sportközpont</i>	8
<i>Képviselői kérdések</i>	17
<i>Tájékoztató az Ovi-foci programról. Előterjesztő: dr. Molnár Andrea, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke</i>	29
<i>Kérdések</i>	33

Napirendi javaslat

1. A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám) (A bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
2. Tájékoztató az állami vagyon részét képező, az állami szervek vagyonkezelésében, használatában, üzemeltetésében lévő sportcélú ingatlanok üzemeltetéséről, hasznosításáról, fejlesztéséről. Előterjesztő: Czene Attila, NEFMI államtitkára, Vígh László kormánybiztos, Nemzeti Sportközpontok
3. Beszámoló az olimpiai támogatások elosztásának elveiről. Előterjesztő: Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke
4. Tájékoztató az Ovi-foci programról. Előterjesztő: Molnár Andrea, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Bánki Erik** (Fidesz), a bizottság elnöke
Szilágyi György (Jobbik), a bizottság alelnöke

Hadházy Sándor (Fidesz)
Kovács Ferenc (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Vincze László Mihály (Fidesz)
Dr. Varga László (MSZP)
Zakó László (Jobbik)
Kukorelly Endre (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Szalay Ferenc (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz) Kovács Péternek (Fidesz)
Lasztovicza Jenő (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP) Törő Gábornak (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP) Vincze László Mihálynak (Fidesz)
Pál Béla (MSZP) dr. Varga Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Mihályfi László főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke
Máté János főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Vígh László kormánybiztos (Nemzeti Sportközpontok)
Buzánszky Jenő, a nemzet sportolója
Dr. Molnár Andrea (Ovi-foci Közhasznú Alapítvány)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 20 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Üdvözlök mindenkit a Sport- és turizmusbizottság mai ülésén. Elnézést kérek a késésért, csak sportbalesetet szenvedtem a hétvégén és reggel kezelésre kellett mennem, aztán a forgalom nem olyan volt, hogy időben meg tudtam volna érkezni, ezért mindenkitől elnézést kérek.

A napirendet írásban mindenki megkapta, egy módosítást javasolnék, a 2-es és a 3-as napirendeket cseréljük meg, tehát a világörökségről szóló törvényjavaslat kapcsolódó módosító indítványait követően az olimpiai támogatások elosztásának elveiről adna tájékoztatást a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, és utána kerülne sor majd az állami vagyon részét képező, az állami szervek vagyonkezelésében, használatában, üzemeltetésében lévő sportcélú ingatlanok üzemeltetéséről, hasznosításáról, fejlesztéséről szóló előterjesztésre.

Van-e valakinek más módosító javaslata? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, kérdezem, hogy ki az, aki ezzel a módosítással a mai ülés napirendjét elfogadja. *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Megállapítom a jelenléti ív alapján, hogy a bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdi.

A világörökségről szóló törvényjavaslat (T/3087. szám) (A bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Elsőként a világörökségről szóló törvényjavaslathoz benyújtott kapcsolódó módosító indítványokról tárgyalnánk. Köszöntöm Mihályfi László főosztályvezető urat, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumból.

Elsőként a 3. számú indítványról kérnék szavazást. Ivanics Ferenc és Kara Ákos képviselő urak indítványa. Kérdezem a főosztályvezető urat, hogy mi a minisztérium álláspontja.

MIHÁLYFI LÁSZLÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárca nem támogatja a kapcsolódó módosító javaslatot azzal az indoklással, hogy ez egyébként egy szövegszerű, a rövidítést célzó kapcsolódó módosító javaslat, amely világörökségi kezelési tervként kívánja nevesíteni. A tárca álláspontja szerint éppen attól egyedi, rendkívüli a világörökségi kezelési terv, hogy ez minden más kezelési tervhez képest a nemzetközi kötelezettségre vonatkozóan lép életbe, tehát a világörökségi kezelési terv, bár kicsit hosszú, de mégis indokolt, megtartandó megnevezése ennek a műfajnak.

ELNÖK: Ki az, aki támogatja az indítványt? *(Nincs jelentkező.)* Senki nem támogatja. Az 5-ös ajánlási számon Jávör Benedek képviselő úr indítványa szerepel.

MIHÁLYFI LÁSZLÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárca nem támogatja, mégpedig azért, mert 6-os ajánlási számon egy teljesen hasonló kapcsolódó módosító indítványt nyújtott be L. Simon László képviselő úr, azt a tárca támogatni fogja.

ELNÖK: Köszönöm az indoklást. Kérdezem, hogy az 5-ös ajánlási számon lévő indítványt ki támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 12. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2. Tehát egyharmad sem támogatja.

A 6-os ajánlási számon L. Simon László indítványát ki támogatja? *(Szavazás.)* 12. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2. Ezt a bizottság támogatta.

A 11-es ajánlási számon Nagy Gábor Tamás képviselő indítványa szerepel. Kérdezem a tárca álláspontját.

MIHÁLYFI LÁSZLÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem, ki támogatja. *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen. A bizottság valamennyi tagja támogatja.

A mi álláspontunk szerint ezek tartoztak a bizottság hatáskörébe. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy van-e további indítvány, amiről szavazást kérnek. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, köszönjük főosztályvezető úr munkáját.

Rátérünk a következő napirendünkre, és egyben megkérem Borkai Zsolt elnök urat, illetve Molnár Zoltán főtitkár urat, hogy fáradjanak az előadói helyre.

Elnök úr, öné a szó.

Beszámoló az olimpiai támogatások elosztásának elveiről. Előterjesztő: Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke

BORKAI ZSOLT, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság!

Először is köszönöm szépen, hogy a Magyar Olimpiai Bizottságnak lehetősége van, hogy a bizottság előtt beszámoljon az elmúlt időszak történéseiről.

Mint köztudott, két nagyon fontos dolog történt a Magyar Olimpiai Bizottság életében. Az egyik nem más mint hogy a 2012-es londoni olimpia előtt vagyunk, és ez az év az olimpia szempontjából kvalifikációs versenyek sorozata. Ezért is volt arra szükség, hogy a korábbi évek nem gyakorlata szerint tudjuk biztosítani a versenyzőinknek a nyugodt felkészülést, azaz ismerős, hogy ilyenkor január-februárban vannak az edzőtáborok, és az edzőtáborok minősége és lehetősége biztosíthatja azt, hogy eredményesen tudjanak felkészülni a magyar versenyzők az ez évi kvalifikációs versenyekre, így az volt tapasztalható, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság és természetesen az állami költségvetés a korábbi évekhez képest gyorsabban érkezett meg a Magyar Olimpiai Bizottsághoz. Azonban azon időszak ezt az első két hónapot eredményezte, a Magyar Olimpiai Bizottság saját költségvetéséből tudta biztosítani ezen versenyzőknek a nyugodt felkészülést, azaz az edzőtáborok finanszírozását elsősorban.

Mint ismeretes, ezen kívül egy hosszú egyeztetési folyamat után a jelenleg még meglévő köztestületek vezetőivel, államtitkárságával, a bizottság elnökével folyamatosan konzultáltunk afelől, hogy azok a pénzek, amelyek mostantól kezdve, azaz 2011-től a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül történő kifizetésekkel bírnak, azok valóban a feladatokhoz kapcsolódóan történjenek meg. El kell hogy mondjam, hogy egység alakult ki a jelenlegi köztestületek vezetői között, és valóban egy olyan egység, amely biztosítani tudja remélhetőleg a sporttörvény módosítása után azt a finanszírozási rendszert, amely az egysátozás finanszírozásról szól, és amely sokkal átláthatóbbá tudja tenni a sportfinanszírozást az elkövetkezendő időszakban.

Ahhoz azonban, hogy működjön a rendszer, mivel a Magyar Olimpiai Bizottságnak közel hatmilliárdos költségvetésre ugrott az ez évi költségvetése, ezért szükséges a személyi feltételek biztosítása is. Ezek megtörténtek, részint az államtitkárságtól vettük át azokat a nagyon jól képzett szakembereket, akik az adott területen korábban is ott dolgoztak, és most a Magyar Olimpiai Bizottság keretein belül tudják végezni ezt a tevékenységet, természetesen ehhez részint biztosíték az is, hogy a 2011-es költségvetésnél a Magyar Olimpiai Bizottság működéséhez hozzájáruló pénzeszközök nagyban emelkedtek a tavalyi évhez képest.

Ami rendkívül fontos, és említettem, a feladathoz pontos koncepciót kértünk minden szövetségtől, és ezek révén és egy elkészített anyag révén az egész éves, azaz a 2011-es évre

megkaptuk a koncepciót, amit természetesen az elnökség is tárgyalta, és a Magyar Olimpiai Bizottság ezáltal el is fogadta. Ez azt jelenti, hogy pontos lefektetett koncepció és feladatterv alapján történik meg a 2011. évi szövetségi finanszírozás a Magyar Olimpiai Bizottság részéről. Azt is tudjuk, hogy azzal, hogy több feladatot kapott a Magyar Olimpiai Bizottság, ezzel több felelősség is jár természetesen, és amennyiben a sporttörvény módosítása megtörténik, úgy az elkövetkezendő időszakban a törvényhez kapcsolódóan meg kell tenni azokat a szükséges helyi, belső szabályozórendszerek átalakítását, ami egyrésztől nem hátrányos helyzetbe hozza a megszűnő köztestületeket, hanem egyértelműen biztosítja a korábbi köztestületek együttműködését és érdekérvényesítő szerepe ugyanúgy meg tud maradni a Magyar Olimpiai Bizottság keretein belül.

Én úgy látom, hogy az a pénz, amelyet most az állam a 2011-es költségvetésben biztosított, ez biztosítja a sport területén a szükséges anyagi fedezetet, természetesen a 2012-es olimpia ilyen szempontból más, mert az olimpiához kapcsolódóan kell hogy növekedjen a költségvetésben ez az összeg, ugyanis komoly anyagi ráfordítás szükséges ahhoz, hogy a 2012-es olimpián egyáltalán ott tudjunk lenni, ezért szeretném kérni a bizottsági elnököt és a bizottság tagjait is, hogy 2011-ben a költségvetés támogatásának tárgyalásánál támogassák ezt a fajta kérést, ami mindenképpen szükséges ahhoz, hogy 2012-ben nyugodt körülmények között az olimpián Londonban részt tudjunk venni. Az a kapcsolati rendszer, ami egyrésztől a bizottság és a Magyar Olimpiai Bizottság között kialakult, ami az államtitkárság között kialakult, azt szerintem az elmúlt időszakban példaértékűnek lehet mondani. Elsősorban a segítő szándék jellemezte az összes szervezetet, ezáltal úgy látom, hogy sikerül egy olyan rendszert kialakítani, ami tényleg egy átlátható rendszer és szolgálhatja a magyar sportot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr a szóbeli kiegészítést. Külön öröm számomra, hogy az elmúlt öt év bizottsági elnöki pályafutásában ez az első olyan év, amikor az olimpiai felkészülés legfontosabb időszakában nem arról van szó, hogy miért nincs még pénz félévkor és hogyan fognak kijutni a különböző kvalifikációs versenyre a sportolóink, és hogyan tudjuk azt elérni, hogy tisztességes csapattal tudjunk majd az olimpiai részvételre kiállni.

Úgyhogy ez egy nagyon fontos előrelépés, remélem, hogy ennek az eredménye is meglesz majd. Képviselőtársaimnak adnám meg a lehetőséget, hogy egyrészt az írásbeli előterjesztéshez, másrészt a szóbeli kiegészítéshez, amennyiben kérdésük van, azt elnök úrnak tegyék fel. *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, hogy kellően széles körű és mindenre kitérő vagy kitekintő volt a szóbeli értékelés. Nekem egy kérdésem lenne, elnök úr.

Az anyag is tartalmazza, hogy mi volt az elosztási elve a támogatási rendszernek. Ha jól látom, akkor a korábbi évekhez képest már egy eltérést jelez. Elnök úr is többször kifejtette, itt a bizottsági ülésen is megfogalmazódott az az igény, hogy a korábbi normatív támogatási rendszer helyett próbáljunk meg valóban egy eredményességi támogatásra áttérni, legyen egy olyan objektív mérőrendszer, amit a Magyar Olimpiai Bizottság ki is dolgozott, ez lehet az alapja az összes sportági szakszövetségnél ennek a támogatási rendszernek.

A kérdésem az, hogy ez a mostani felosztási elv már teljesen magában foglalja azt az objektív értékelő rendszert vagy van még egy kis átmeneti idő, amíg át tudunk térni teljesen az eredményességi finanszírozásra.

A másik kérdésem szintén a finanszírozással kapcsolatban pedig az, hogy mikor lát esélyt az elnök úr arra, hogy a műhely-finanszírozásra át tudunk térni, tehát a szövetségi útvesztőkben ne tűnjenek el azok a források, amelyek az egyesületeknél a napi munkához kellenének.

BORKAI ZSOLT, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke: Az első részére egyértelműen az a válaszom, hogy mintegy 80 százaléknál tartunk jelen pillanatban. Ami azt jelenti, hogy

sok elemében változtattunk a finanszírozási rendszeren, az elsődleges az, hogy azon versenyzőket támogassuk, akik eséllyel bírnak a 2012-es olimpián, ez a Gerewich-ösztöndíj keretein belül meg is mutatkozik. Természetesen folyamatosan figyelni kell és a javaslatok alapján tovább kell finomítani ezt a támogatási rendszert, mert sok esetben felmerülnek olyan problémák, amelyek kezelése szükségessé válhat az elkövetkező időszakban. Ígéretet tettünk a szakszövetségeknek, hogy még ebben az évben tovább finomítjuk és dolgozzuk ki valóban azt az elosztási rendszert, ami feladatarányos, és eredményarányossághoz vezet, a Magyar Olimpiai Bizottság ez alapján fogja finanszírozni és támogatni a szövetségeket.

A műhelytámogatás kérdésében – azt gondolom – nagy lépés lehet az, hogy az NSI, maga az utánpótlás kérdése átkerül a Magyar Olimpiai Bizottsághoz, egy egységként tudjuk kezelni ezt a dolgot, és sokkal átláthatóbban látjuk pontosan azokat a szakmai feladatokat és szakmai dolgokat, amelyek elsősorban az adott szakosztályoknál, egyesületeknél vannak, és meg is követeljük a szövetségektől azt, hogy a jelentéseikben pontosan írják le és tájékoztassanak bennünket, hogy hol és miképpen folynak ezek a műhelymunkák. És ezáltal tudja majd a Magyar Olimpiai Bizottság finanszírozni és támogatni ezeket a műhelyeket. Azonban, ha műhelytámogatásról beszélünk, pontosan az elmúlt közgyűlésen a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése döntött afelől, hogy egy új egyesületi bizottságot hoz létre, pontosan azért, hogy erősítsük egy kicsit az egyesületek ott létét, pontosan kapcsolódva a műhelytámogatáshoz, és úgy gondolom és érzem, hogy ezzel a lépéssel valóban jó irányban haladunk a műhelytámogatás kérdésében.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Amennyiben kérdések nincsenek, van-e vélemény a bizottság tagjai részéről? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor elnök úrnak, főtitkár úrnak megköszönöm a részvételt, a napirendi pontot lezárom. Kívánom azt, hogy a felkészülés továbbra is sikeresen folyjék az olimpiai kvalifikációra.

Tájékoztató az állami vagyon részét képező, az állami szervek vagyonkezelésében, használatában, üzemeltetésében lévő sportcélú ingatlanok üzemeltetéséről, hasznosításáról, fejlesztéséről. Előterjesztő: Czene Attila, NEFMI államtitkára, Vígh László kormánybiztos, Nemzeti Sportközpontok

Áttérünk a harmadik napirendünkre, amelyben egy tájékoztatót hallgatunk meg az állami vagyon részét képező, az állami szervek vagyonkezelésében, használatában, üzemeltetésében lévő sportcélú ingatlanok üzemeltetéséről, hasznosításáról, fejlesztéséről. Az előterjesztő Czene Attila képviselőként Máté László főosztályvezető úr lesz, illetve frissen kinevezett kormánybiztos, Vígh László, aki a sportingatlanok hasznosításáért felel a következő időszakban. Nem tudom, ki kezdi a szóbeli kiegészítést. Főosztályvezető úr, ön a szó.

MÁTÉ LÁSZLÓ (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság!

Néhány kiegészítés ahhoz az anyaghoz, amit tulajdonképpen egy korábbi formában a tisztelt bizottság már látott. Igyekeztünk azokat a legalapvetőbb, legáltalánosabb elveket az állami sportcélú ingatlanokkal kapcsolatosan ebben az anyagban rögzíteni, amelyek bármilyen későbbi kitörési lehetőségnek az alapjai lehetnek. Amire felhívnám külön a figyelmet, és amivel az anyag mindenképpen színesedett, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság, illetőleg a sportági szakszövetségekkel történt konzultáció, ami a nemzeti konzultáció részeként egy nagyon fontos folyamat a sportban is, elindult, és ennek megfelelően ezt az ingatlanvagyonot, amelyiket itt most a mi szándékaink szerint ez az anyag teljes mértékben tartalmaz, ezekhez már csak utalásszerűen tettünk néhány mellérendelést, hogy vannak MÁV-osok, illetőleg még egy-két helyről jöhetnek be ingatlanok, de ezzel az ingatlanvagyonnal kell olyan értelemben gazdálkodnunk, hogy a magyar sport hosszú távú létesítményfejlesztését

ennek az ingatlanvagyonnak az alapján kell elképzelnünk. A legfontosabb alapvető elvet rögzítettük azzal, hogy bármilyen hasznosítás ebből a körből csak azzal az alap rendezőelvvel történhet, hogy a hasznosításból származó bevételeket a stratégiai sportingatlanok céljaira vissza kell forgatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, fősztályvezető úr. Vígh László kormánybiztos úr, öné a szó.

VÍGH LÁSZLÓ kormánybiztos (Nemzeti Sportközpontok): *(Előadását projektor segítségével tartja meg.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság!

Az lett a feladatmegosztás az államtitkárság és közöttünk, hogy mi pedig egy picit éppen a MOB-bal kapcsolatosan az olimpiai felkészültség kapcsán felhívnanék néhány dologra a figyelmet a Nemzeti Sportközpontokkal kapcsolatban. Készítettünk egy ilyen slidesort, amit – elnézést kérünk, de – nem küldtünk meg a bizottságnak előre, ezt remélem, hogy kollégáim már pótolták.

Az volt a célunk ezzel, hogy röviden bemutassuk- ha már elfogadták a meghívásunkat, amit nagyon szépen köszönünk -, hogy jelen pillanatban hol is tartunk az olimpiai felkészülés kapcsán az olimpiai központokkal.

2010. október 1-jén szétvált a Nemzeti Utánpótlás-nevelő és Sportszolgáltató Intézet két szakterülete, az egyik az utánpótlás-nevelés, a másik pedig maga a létesítményfejlesztés. Ez két külön költségvetési intézménnyé vált, az egyik a Nemzeti Sportintézet, Szabó Tamás igazgató úr vezetésével, a másik pedig a Nemzeti Sportközpontok. Ez két szakma, két külön terület, külön kell kezelni, gondolom, a jövőben is ez így lesz.

Az NSK vagyunk mi. Itt számokat nem nagyon sorolnék, hiszen egyrészt láthatók, másrészt meg szerintem ez köztudott is.

Néhány alapinformáció a költségvetésünkkel kapcsolatban: 2010-ben az eredeti támogatási előirányzatunk 2,2 milliárd forint volt, szemben 1,6 milliárd bevétellel, ez volt a terv. Ehhez képest a valóság 2,6 és 2,4 milliárd forint volt. Én azt gondolom, hogy főleg a bevételi oldal érdekes, hogy sikerült ezeket a létesítményeket ilyen mértékben, igen magas számban kiadni. Amire később majd visszatérnék, hogy viszont ez egy stratégiai kérdés lesz a jövőben, hogy ezeknek a létesítményeknek, olimpiai központoknak pontosan mi az elvárt szerepe, mi az állam elvárt szerepe, hiszen kormányrendelet hozta létre ezeket, illetve mi a magyar sport, akár az utánpótlás, akár a versenysport, akár pedig a MOB, illetve az államtitkársági oldalról mi az elvárt feladata, amit végre kell hajtania.

Nagyon szép ez a környezet, én meg is lepődtem, hogy a kollégáim varázslók és ilyen szép környezetet tudtak ide varázsolni, annyit meg kell állapítani, hogy ez olyan, mint a régi időkben a magyar narancs című történet, tehát a klíma kölcsönkért, ezt hozta a Sportbizottság, nem is nagyon működik, de jó hangos viszont. A projektor is kölcsönkért, tehát mit akarok ezzel mondani, próbáljuk létrehozni. De nagyon örülök, hogy elfogadták a meghívásunkat, mert ez a kulcs. Ez az a létesítmény, ahová ide tudunk hívni oroszról kezdve német, olasz, arab, izraeli sporteseményeket, edzőtáborokat, és utána nagyon szépen megkérek mindenkit, bár nem mindenki úgy van öltözve, de járjuk körbe a magyar valóságot. Kevesen hiszik el nekem, amikor ezt szoktam mondani, hogy jelen pillanatban azt gondolom, hogy van itt olyan létesítmény, ami súrolja az életveszélyesség határát. Tehát az uszodának a gépészete nagyjából a működésképtelenség határán van. Több ilyen létesítményünk van egyébként. Ilyen a Komjádi uszoda, három kazánból a télen egy kazán működött. Amikor felhívott az Olimpiai Központ vezetője, mindig görcsbe rándult a gyomrom, hogy na most állt le az egyetlen kazán és most zárjuk be a Komjádit.

Tehát van ez a része a történetnek és van a valóság, a mai, amit meg szeretnénk majd mutatni. És a probléma ebből adódik, hogy ezeket a létesítményeket kellene kiadni az

olimpiára felkészülő sportolóinknak, amivel teljesen egyértelmű, hogy nem tudunk versenyképesek lenni az olaszországi, a lengyelországi, akár a magyar más egyéb vállalkozókkal, akik a sportból, sporttáboroztatásból próbálnak megélni.

A támogatások alakulása ezzel kapcsolatban: itt folyamatos csökkenés történik és a következő táblázatot kérem megmutatni, mert a kettő együtt hihetetlenül érdekes. Tehát egyrészt egy csökkenő támogatás mellett tudjuk növelni a bevételeinket, ezt a legelső táblán lehetett látni, és a közüzemi költségek alakulásáról tényleg csak 2008-ról 2010-re nézve több mint 400 millió forinttal nőtt a közüzemi költsége a sportlétesítményeknek. Ehhez képest a támogatás pedig folyamatosan csökken. Jó hír az, hogy 2011-ben már sikerült tárgyalásokat megkezdeni és ezt a tendenciát egy picit visszafordítani, tehát valószínű, hogy a következő évben már más számokat fogunk látni, de maga a tendencia az, ami nagyon fontos, hogy 2008 óta egy folyamatos csökkenése van a támogatásoknak. A kiadásaink folyamatosan drasztikusan nőnek, tehát több, mint 10 százalékkal. 400 millió forint az hihetetlen nagy növekedés, és csak a saját bevételeinkből próbáljuk megoldani. Viszont egy folyamatosan romló ingatlanrendszert szeretnénk kiadni a mai piaci helyzetben. Abszolút nonszensz és kezelhetetlen a történet.

Egy konkrét példa: 2007-8-9-ben semmiféle felújításra, karbantartásra semmiféle pénzt nem kapott a Nemzeti Sportközpontok. Ez azt jelenti nagyjából, hogy nem újíthattunk volna fel létesítményeket, tehát ha elromlik egy cső vagy elromlik valami, akkor csak a saját bevételeink terhére, amit el tudunk határolni, abból tudtuk volna megoldani. Hála istennek, ez mára már változott, erre az évre például 150 millió forint az, amit sikerült kialaknunk a költségvetésben a felújításra.

És ennek következménye a következő tábla, hogy folyamatosan mennek el a sportolóink. Teljesen meg tudom érteni őket magánemberként, hiszen egy olyan létesítménybe szeretnénk őket bekényszeríteni, ami folyamatosan pusztul le, nincs támogatás, nem versenyképes és magas áron tudom adni őket, hiszen magasak az üzemeltetési költségeink, hiszen a 400 milliót, amivel emelkednek a közműdíjaink, azokat ki kell kalkulálnom valamilyen úton-módon. Tehát ráadásul még van egy csavar a történetben, hogy ide szeretnénk őket bekényszeríteni ezekbe az ingatlanokba. Tehát érdekes a 2009-es holtpontja a kihasználtságunknak, bevételeinknek.

A következő, ami nagyon sújtja a Nemzeti Sportközpontokat, az pedig a magas kintlevőségi állomány. Tehát nagyjából egy ilyen körbetartozási rendszer kezd kialakulni, mint az építőiparban, hogy mi bérbe adjuk a létesítményeket, a szövetségek nem kapták meg eddig folyamatosan és időben a támogatásukat, hála istennek, ez már egy picit kezd elmozdulni, és innentől kezdve nem tudta kifizetni a létesítményhasználatot. Ez nagyjából odáig terjedt, hogy olyan 200 millió forint is volt az egyesületek, szövetségek tartozása a Nemzeti Sportközpontok felé. Tehát itt is egy érdekes kérdés, hogy ezt hogyan, milyen úton-módon lehetne áthidalni, hogyan lehet ezt áttervezni.

Adósságkezelési tevékenységbe fogtunk, vettük fel adósságkezelő szakembert, akinek az az egyetlen feladata, hogy írja a leveleket, felszámoltassa a cégeket, fenyegetse őket – elnézést, de nincs más eszközünk rá. A piacon mindenki ezt csinálja, mindenki tudja, hogyha valaki nem fizeti be a telefonszámláját, kikapcsolják. Az NSK ugyanezen az oldalon van, ha nem fizetem be a villanyszámlát, nem fizetjük be a villanyszámláját a tatai edzőtábornak, akkor kikapcsolják a villanyt. Egyszer elő is fordult, hogy az internetet kikapcsolták, mert éppen úgy álltunk a történetben. Nekünk is ezt az eszközt kell használni. Ezen a piacon működünk, sikeres, hiszen mindenkivel meg tudunk egyezni, megértik a szakszövetségek, hogy nem tönkretenni szeretnénk őket, csak egy ütemezéssel ülünk le, beszéljük meg az egyesületekkel, hogy ennyi a tartozásod, és ehhez képest ennyit hogyan tudsz kifizetni, milyen ütemezéssel, mi az, amit tudsz vállalni. Nem megfojtani szeretnénk, mert tudjuk, hogy a múltban ők sem kapták meg pontosan a pénzeiket, ők is ugyanezen a piacon élnek, de

ugyanakkor meg előfordul az, hogy van olyan sportegyesület, aki 2009 óta nem fizetett bérleti díjat a létesítményére és folyamatosan használja, és állandóan reklamál, hogy miért nem újítjuk fel a létesítményt abból, amit nem fizet ki.

Feladatainkat két nagy csoportban határoztuk meg. Az egyik, amiről az államtitkársággal egyeztettünk és tulajdonképpen ezt a munkát az államtitkárság kezdte el még az ideérkezésem előtt, és nagyon jól tudunk együtt dolgozni ebben, egy egységes állami sportingatlan portfólió kialakításában, ami – azt gondolom, hogy – több szempontból is nagyon érdekes. Az érdekes szót merem itt használni, nagyon sok érdekes dologgal találkoztam az elmúlt tíz hónapban, mióta itt dolgozom: érdekes szerződések vannak, érdekes előszerződések, hadd mondjak egy konkrét példát. Van ma Magyarországon olyan sportingatlan, amit a bérlő 15 évre bérel, majd a bérleti idő lejárta előtt fél évvel ő egyoldalúan nyilatkozik, hogy még 15 évre bérbe veszi. Ez a szerződés már nem él, tehát teljesen természetesen megtámadtuk, felmondtuk, érdekes módon nem nagyon hadakozott a bérlő, ha hadakozott volna, akkor ez nagyjából Btk.- és egyéb ügyet is tudott volna vonni maga után, hiszen abszolút a magyar állam vagyonának a felelőtlen kezelése is felmerülhetett volna ezen a téren. Ezek kicsit erős szavak, de tényleg ezek vannak, és működnek a mai magyar sportingatlanok területén.

Rengeteg átfedés van a sportingatlanok területén. Mondok egy konkrét példát. Átvettünk egy céget, aminek az ingatlanjai egymás mellett ilyen nadrágszíjparcellák voltak. Az egyik a Sportfólió Kht. volt, a Sportlétesítmények Zrt., a Nemzeti Sportközpontoké, meg a BMSK-é és az ötödik pedig a MÁV-é. Ezek mind egymás mellett lévő szomszédos telkek. Ez mind az öt állami cég. Külön-külön kezelhetetlen az ingatlanportfólió, egybeolvasva viszont abszolút kezelhető. Mára már ez a III. kerületben a Római-parton van, hihetetlen értékes telkekről van szó. Az önkormányzat vezetőjével felvettük a kapcsolatot, együtt alakítunk ki rá egy olyan koncepciót, amivel ezt az egész területet közösen lehet kezelni és megfelelő úton-módon lehet a sportnak átalakítani.

Költséghatékonyság ugyanennél a cégnél, amit átvettünk. Ennek a cégnek 26 millió forint volt éveken keresztül a vesztesége. Átvettük ezt a céget, beolvasztottuk a BMSK Zrt.-be, és onnantól kezdve nem kellett külön gazdasági igazgató, vezérigazgató, nem kellett külön jogi szerződéseket kötni, volt belőle három, nem kellett külön könyvvizsgálói szerződés. Érdekes módon abban a pillanatban átfordult plusz 13 millióba ennek a cégnek vagy cégcsoportnak a működtetése.

Fejlesztési elképzelések. Ezt tudom használni erre példaként. Sportolói elvándorlás csökkentése. Nagyon jó kapcsolatunk van a MOB-bal ezen a területen. Régebben volt egy úgynevezett incher-rendszer, amivel a MOB elmondta az év elején, hogy ő ennyi sportlétesítmény-használatot szeretne lekötni abban az évben. Itt az összeggel kapcsolatban még vannak kis véleménybeli különbségeink a MOB-bal, de úgy néz ki, hogy fel tudjuk újra építeni ezt, és ezáltal tervezhetővé válik a költségvetése a Nemzeti Sportközpontoknak. Ezáltal, hogy tervezhető, van egy konkrét összeg éves szinten, amire számíthatok, be tudom kalkulálni a felújítási részekbe, felújítási költségekbe, és meg tudom állítani azt, hogy a sportolók elmenjenek, hiszen tudok venni 50 televíziót az olimpiai központba. A másik kettőről beszéltem.

A második része a feladatoknak, az pedig amiről jelen pillanatban is folyamatosan dolgozunk együtt mind a bizottsággal, hiszen turisztikai oldalról is megközelítjük ezeket a világversenyeket, mind a szakszövetségekkel és mind az államtitkársággal, felkészíteni a létesítményeket olyan módon, hogy egy-egy világversenyt alapul véve megfelelő módon tudjunk megrendezni egy ilyen világeseményt.

Mire gondolok? Mondok egy konkrét példát: 2017-ben több világeseményt pályázunk meg, de többek között megpályázzuk az úszó- és vízilabda világbajnokságot is. Arra fel kell készíteni a létesítményeket. 2010-ben van egy vízilabda Európa-bajnokság, akkor már 2017-

re kisebb lépésekben olyan beruházásokra tettünk le javaslatokat, amivel a 2017-es VB-re teljesen készen tudnak lenni és nem 2016-ban kell tízmilliárd forintot elkölteni, hanem sokkal kevesebbet kell. Nem kell tízmilliárdot elkölteni, mert 2011-ben már veszünk takaró fóliát a medencére, akkor abból 2016-ra kimutathatóan százmilliós nagyságrendű energiaköltséget tudunk megtakarítani, tehát már kevesebbet kell elkölteni az eseményekre. Ebben partner mindenki, akit az előzőekben már felsoroltam, és tényleg abszolút jól tud működni így a rendszer.

Ez volt a panasz része idáig. Tudnék még mondani, csak azt gondolom, hogy a bizottság ideje, meg türelme is véges. Nézzük, hogy mit tettünk annak érdekében, hogy ne csak panaszkodjunk, hanem eredményeink is legyenek, mégpedig jó eredményeink. Semmi mást nem tettünk, megszólítottuk a gázszolgáltatóinkat, 2009-ben 866 millió forint volt, 2009-ben ez közelítette az egymilliárd forintot, és 2011-ben ez 800 millió forint lesz. Semmi mást nem tettünk, kiírtunk egy gázközbeszerzést és mindenki megijedt, mindenki betette az ajánlatát, húsz százalékkal olcsóbban kapjuk a gázt.

Ugyanezt megcsináltuk a villamos energiára, ott a közbeszerzés egy picit elcsúszott, mert más az időszámítás a gázban és a villanyban, de ott is 22.50 helyett 19,50-ért kapjuk a villanyáramot. Ott 522 millió forint egy évben a költség, amit költünk villanyáramra, létesítményekre, tehát 50-70 millió forintos nagyságrendű az, ami megtakarítást el tudunk ezek által érni. Ezek folyamatok, teljesen természetesen.

Átvizsgáltunk egy csomó szerződést, nagyjából ilyen tanácsadói szerződésekből ilyen 30-40 nagyságrendűt mondtam fel, tehát ez ilyen jogásztól kezdve ilyen adótanácsadó, olyan tanácsadó. Volt olyan, hogy szállásfejlesztési tanácsadó, volt telefonközpontosa a XXI. században a Nemzeti Sportközpontoknak, ezek mára már nincsenek. Ezen is sikerült megtakarítani. Nem vagyok büszke rá, de ugyanakkor el kell mondani azt is, hogy ez a szám olyan 30-40, akivel kevesebben dolgozunk jelen pillanatban a Nemzeti Sportközpontoknál, és érdekes módon nem dőlt össze a Nemzeti Sportközpontok, hanem tud továbbfejlődni, tud dolgozni. De a gépjárműveknek a beszerzésétől kezdve a hőeltakarításon át mindenhol keressük azt a lehetőséget, hogy hogyan tudjuk csökkenteni a költségeinket.

Elképzeléseink szerint pedig ennek a továbbfolytatása az, hogy egy olyan szervezeti egység lenne Magyarországon, ami a magyar államnak a kiemelten fontos sportlétesítményeit kezeli, ez egy BMSK Zrt. nevű vállalat. Kicsit bonyolult a neve, sokszor én sem tudom elmondani, Beruházási, Műszaki-Fejlesztési Sportfejlesztési, Közbeszerzési Részvénytársaság. Neki lenne a feladata, az ő kezelésébe kerülnének az ingatlanok. Ez egyeztetve van mindenkivel MNB Zrt.-vel, Fejlesztési Minisztériummal. Azért lenne erre szükség, mert még tudnánk csökkenteni a járulékos költséget, tehát még kevesebb lenne az az apparátusi költség, amelyet el kell költeni egy oldalról, más oldalról pedig még koncentráltabban tudnánk fellépni a költségcsökkentés, bevételnövelés oldalán.

Miért a BMSK? Nagyon egyszerű a válasz. Ez a legolcsóbb. A BMSK-nak a vagyongazdálkodásában van benne a Szécsi uszoda, a Sportok Háza és a Papp László Sportaréna. Az első és a harmadik, hogyha elkezdenénk kivenni vagyonelemként, akkor több tízmillió forintot kellene megmozgatni illeték és egyéb keretében. Nem szeretnénk. A Sportok Háza meg részben hitelből épült, annak jelen pillanatban is 900 millió forint a hitelállománya, annak a mozgatása is problémás lenne, ezért inkább azt hoztuk, azt a döntést, vagy azt gondoltuk, hogy akkor inkább másikba, tehát minden egyebet oda teszünk bele a Nemzeti Sportközpontokból, a költségvetésünkből a legegyszerűbb áttenni egy szerződéssel az ingatlanokat a BMSK-ba és egy gazdasági társaságként kezelni.

Nonprofit, teljesen természetes, hiszen a TVI-vel egyeztetettük, és ők javasolták, hogy nonprofit legyen ez a zrt., teljesen egyértelmű és elfogadható a számunkra, illetve ennek az előkészítése már indul is.

A jövőbeli elképzeléseink: kiemelt kormányzati sportfejlesztési projektben való részvétel. Itt azt gondolom, illetve az elnök úrral már egyeztettünk is, hogy nagyon szorosra kell vonni – főleg most itt – a beruházások elején a munkánkat, hiszen a Sport és turizmusbizottságnak olyan információi vannak az ezzel kapcsolatos létesítményekkel, fejlesztésekkel kapcsolatban, hogy kikerülhetetlen, hogy ezek az információk a beruházásnál ne kerüljenek elő. Azt gondolom, mondhatok egy konkrét példát, akár egy konferenciaközponttal kapcsolatban, mi legyen a Puskás Ferenc Stadionban. Legyen-e benne konferenciaközpont? Ez egy sarkalatos kérdés. Azt gondolom, hogy rengeteg adat van a Turizmus Zrt., a bizottság birtokában, ami alapján meg tudjuk együtt közösen indokolni egy ilyen beruházásnak egy ilyen irányvonalát.

A következő pont, ami szintén nagyon fontos: az olimpiai központrendszer átdolgozása, fejlesztése. Szintén egy konkrét példát hadd említsek: van ma olyan sportlétesítmény a mi kezelésünkben, ami éves szinten 264 millió forintjába kerül a magyar államnak a Nemzeti Sportközpontokon keresztül, és ami szakfeladata az NSK-nak, az azzal kapcsolatos bevétele 11 millió forint. 264 millió forint a 11 millió forint ellenében. Ami abszolút azt követeli, hogy gondoljuk át a gazdálkodását, a költségvetését a Nemzeti Sportközpontoknak. Teljesen természetes, hogy ezt a létesítményt nem lehet bezárni, hiszen majd' százmillió forint lakossági igény jelentkezik ezen az oldalon. De akkor viszont át kell gondolni, hogy akkor lehet, hogy nem jó helyen van ez a létesítmény. Hiszen ha azt mondja a magyar versenysport, azt mondja a magyar sport, hogy neki egy évben 11 millió forintnyi igénye van ennek a létesítménynek a használatára, más oldalról meg majdnem százmillió, akkor lehet, hogy a százmillió forintos sorhoz kell hozzárendelni ezt a létesítményt.

Úgyhogy kihasználtságban is nagyon sok olyan ingatlanunk van, ami 10-12 százalékos kihasználtsággal működik. Itt ugye az a kérdés, hogy miért ekkorával működik, azért, mert egy lepusztult létesítményről van szó, és elvándorolnak a sportolóink, amiről az előbb beszéltem, vagy más miatt. Teljesen természetes, hogy próbáljuk őket visszacsábítani, nem emelhetünk árat, szolgáltatást szeretnénk növelni, internet-elérhetőség, és a többi, de lehet, hogy meghaladta már ezeket az olimpiai központokat, már más az igény, más az elvárás, más a sportra felkészülés.

Állami szervezetek számára közbeszerzési eljárások bonyolítására a BMSK Zrt. kiemelt közbeszerzési társaság volt, az is a mai napig, az OKF-nek, BM-nek végzett közbeszerzési eljárásokat több száz millió forintos bevétele volt, titkosított és egyéb közbeszerzéseket végzett, tehát hatalmas nagy tapasztalata van. Miért fontos ez a sport számára?

Tudomásul kell venni, illetve az a tapasztalatunk, és ezt próbáljuk értelmezni, hogy nem kapunk elég pénzt a sportlétesítmények üzemeltetésére, ez a helyzet, gazdasági világválság van és a többi és a többi, és próbáljuk az ingatlanoknak a felújítását megoldani más bevételi forrásokból. Tehát, ha szabad kapacitásokban koncerteket vagy különböző bálákat, eseményeket kell rendezni, akkor ezt tesszük azért, hogy ezt vissza tudjuk fordítani a létesítményeknek a fejlesztésére. Ha közbeszerzési eljárásokat kell bonyolítani az állam számára, akkor ezt fogjuk tenni, hiszen ezáltal nem a sportból, nem a sportfinanszírozásból érkező pénzeket tudunk befordítani a sportfinanszírozásra, és azt gondolom, hogy ez jól is tud működni, hiszen már az OKF-fel, a BM-mel, a minisztériumokkal, az MNB Zrt.-vel, keretmegállapodásaink vannak, ahol a közbeszerzési oldalunk igen komoly beruházásokat és igen komoly közbeszerzési eljárásokat bonyolít.

Felajánlottuk a munkánkat az államtitkárságnak is és a bizottságnak a törvénnyel kapcsolatos dolgoknak az elősegítésében, hiszen a magyar államnak az egyik legnagyobb sportingatlant kezelő és legnagyobb sportberuházásokkal foglalkozó társasága a BMSK-NSK konzorcium, hiszen az üzemeltetésben az NSK-nak van hatalmas nagy tapasztalata, a létrehozás-bonyolításban pedig a BMSK-nak, hiszen a BMSK a Bozsik-programnak is a

bonyolítója volt. Jelen pillanatban is folynak az MLSZ-szel közös projektek. A stadionbiztonsági projektet is közösen végezzük. Tehát egy csomó olyan sportingatlan kapcsolatos üzemeltetési, bonyolítási feladattal van tapasztalatunk, ami, azt gondoljuk, hogy a Tao-törvénynek azt a lábát jelenti - nem az utánpótlás-nevelést természetesen, hiszen annak a szétválasztása már megtörtént, de -, hogy a sportingatlanok fejlesztésében, finanszírozásában van egy elég komoly tapasztalatunk.

Kommunikációs marketing. Azt gondolom, hogy nem nagyon volt ezzel kapcsolatban a Nemzeti Sportközpontoknál kezelve ez a kérdés. Abszolút kiemeltük, önálló marketingtevékenységet végzünk, naprakésznek kell a honlapunknak lennie. Kollégáinkat úgy kerestük meg, úgy kerestük meg a kollégáinkat, olyan új kollégákat vettünk fel, akiknek a kapcsolatrendszerében, akár az előéletében szerepel ez - dolgoztak külföldön, rendelkeznek kapcsolatrendszerrel nemcsak Európában, hanem Európán kívül is. Nagyon jól működik az, hogy Európán kívülről, az arab világból, Izraelből, Kínából hozunk ide sportolókat edzőtáborozni. Azt gondolom, hogy nagyon sok eredményt tudtunk elérni. Van olyan létesítményünk, például ennek a létesítményünknek is az igazgatása, az elmúlt időszakhoz képest megötszörözte ennek a létesítménynek a forgalmát. Azt gondolom, hogy a mai világban ezt abszolút el kell ismerni, hogy tudunk így működni.

Nincs könnyű dolguk, jó néhány kollégától megváltunk már, de azt gondolom, hogy ebbe az irányba kell beállni mindenkinek.

Mindenképpen, a Magyar Turizmus Zrt.-t említettem már, a sportbizottsággal kapcsolatos kommunikációt rövidebbre szeretnénk venni. Rengeteg tárgyalásunk van, nemzetközi sportversenyek rendezésére, akár az orvosi világtételekkel kapcsolatban, ezekben mindenképpen szeretnénk felajánlani a segítségünket. Ha szükséges, és ez el is kezdődött, a BMSK-ban már egy sportszervező részleg alakul. Hogyha nem jönnek hozzánk, akkor mi fogjuk megkeresni azokat a kapcsolódási pontokat, akikről tudjuk, hogy szeretnének sportversenyeket rendezni.

Eredményeink, amikkel szeretnénk foglalkozni, mindenképpen a kiemelt projektek. Talán annyit itt a két legnagyobbról, ami a figyelem előterében van, a Puskás-projekttel kapcsolatban, illetve a debreceni Nagyerdei Stadion rekonstrukciójával kapcsolatban társaságaink, a BMSK és az NSK és a kollégáim is ebben részt vesznek, úgyhogy ott elfogadták a segítő kezünket.

Azt gondolom, hogy a többiekről nagyjából beszéltem.

Egy pár szót tényleg csak a létesítményekről. Annyiban, hogy ezeken a létesítményeken nőtt fel a mai magyar sport, azt gondolom, hogy nem túlzok ezzel, Jenő bácsira nézek (*Buzánszky Jenőre gondol.*), hiszen ő jó néhány gólt rúgott a stadionban. Ha nem is a mai magyar sportolók, de a mai magyar sportolók edzői ezekben a létesítményekben kezdtek el saját maguk is sportolni, és azt gondolom, hogy méltatlanok jelen pillanatban azok a helyzetek, amik tényleg vannak. Tehát nem tudom jobban érzékeltetni, minthogy utána lemegyünk és megnézzük. Azért jó, ha ezt az egyet megnézzük, mert azt nagyjából meg kell szorozni tízzel-hússzal és az összes többi létesítmény ilyen állapotban van. Tehát tényleg tragikus a helyzet.

A Millenáris, Kisstadion, gyakorló jégcsarnok, néhány dolgot csak róluk. Az ország egyetlen olyan kerékpáros pályája, van több ilyen, döntött pályájú kerékpáros pálya az országban, de az egyetlen, ahol hogyha bármiféle olimpiai gondolat megfogalmazódna bennünk, akkor ez a létesítmény az egyetlen, ami felmerülhetne. Egy problémája van csak, hogy mindenre lehet használni nagyon, csak kerékpározásra nem. Ugyanis annyira elkopott már a beton, hogy nem félcentis, hanem egy centiméteres, másfél centis hézagok keletkeznek a betonban, azt próbáljuk toldozgatni-foltozgatni, nem könnyű.

A Kisstadion története. Nyáron abszolút használhatatlan már koncertre. Terveztük ide is, hogy meghívjuk a bizottságot, hogyha esetleg a délutánba belefér, tehát ott már nem

centiméterekben, hanem deciméterekben mérjük a hézagokat a falon, tehát annyira lepusztult. Felmerült az, hogy talán egy koncertet sikerül a nyáron odahozni, de hát körbenézték, és mondták, hogy ne haragudjatok, de itt életveszélyes koncertet megrendezni. Viszont télen hihetetlen jól kihasználta, mert jégpálya működik benne, egy gond van vele, hogy szerintem Európa egyetlen egy nyitott jégpályáját tudjuk mi üzemeltetni. Ami egy oldalról hatalmas siker és első helyet értünk el ezen a pozíción, viszont eszméletlenül drága. Egy ilyen jégpálya üzemeltetése Magyarországon 80 és 100 millió forint között van, Svájcban egy ugyanekkora jégpálya 20-30 millió forintba kerül. Tehát mi gazdagabbak vagyunk Svájcnál, mert több pénzt tudunk elkölteni egy jégpálya üzemeltetésére. Kicsit pikírt vagyok, de amikor ki kell fizetni ezeket a számlákat, az komoly probléma.

A gyakorló jégcsarnoknak nagyon örülünk, nagyon szeretjük, nagyon kihasználta, egyetlen egy probléma van, hogy amikor megkaptuk, akkor az üzemeltetésre egyetlen egy fillért nem kapott a Nemzeti Sportközpontok. Ez egy picit túlzás, mert hiszen különböző fejlesztésekre, különböző kérésekre kaptunk támogatást, de ez jóval nem az üzemeltetési költségnek megfelelő összeg. És ha az első táblákra visszagondolok, hogy folyamatosan csökken a Nemzeti Sportközpontoknak a támogatása, viszont azóta kaptunk még egy jégcsarnokot, az UTE Jégcsarnok is a mienk, az is nagyjából százmillió forint és annak sem kaptunk üzemeltetési költségét. Innentől kezdve elég érdekes a dolog.

A Népligeti Sportkomplexum, ahol vagyunk, én azt gondolom, hogy Magyarország egyik legforgalmasabb sportlétesítménye. Éves szinten 664 sportesemény van a létesítményben. 664, tehát minden nap legalább két valamilyen sportesemény van, és itt nem elsősorban utánpótlásra gondolok, hanem NB1-es vízilabdától kezdve a Fradi női kézilabdáját nem hiszem, hogy kéne említeni, itt meneteltek végig, sajnálatos módon nem alkalmas a stadion vagy a csarnok arra, hogy itt játszhatta volna le a döntőt. Kicsi is, nem megfelelő az előírásoknak. Ehhez képest beszéltem a Fradi vezetésével, ennél sokkal rosszabb körülmények között játszották a visszavágót Spanyolországban.

Ezzel kapcsolatban, amit érdemes megemlíteni a Népligetnél azon túl, ha ma körbejárjuk, nagyságrendileg az államnak a Népligeti Sportkomplexumnak a fenntartása egy évben 500 millió forintjába kerül. Tehát elég jelentős dolog.

Nagyon fontos, a Népligetben is el fogunk indítani egy energiarekonstrukciót, a Népliget fűtési rendszere is ilyen '80-as évek vége tájékán van. Ez nagyon egyszerű, én is megértettem, mikor elmagyaráztattam magamnak, hogy jön a forró víz, abból csinálunk gőzt, és abból majdan a végén valamikor lesz víz. Teljesen korszerűtlen ma már, csak az van egy ötvenmilliósWithal, hogy a forró vizet elvisszük a megfelelő végpontokhoz, azáltal három év alatt meg lehet takarítani az 50 millió forintos beruházást, és a következő három évben pedig lehet ennek az éves szinten húszmillió forintos nyereségét használni vagy élvezni. Itt látszik pont ez a gőzös hőellátórendszer.

Azt gondolom, hogy egy csomó mindenről lehetne még beszélni a Nemzeti Sportközpontokkal kapcsolatban. Komoly átgondolás, átszervezés előtt kell hogy álljon, egyrészt az olimpiai központokkal kapcsolatban át kell gondolni a működését, másrészt energiarekonstrukció, energiaraționalizálással ezzel kapcsolatban, mind a Fejlesztési Minisztériumhoz, mind az NFÜ-höz eljuttatunk anyagokat, mind pedig magának a létesítményrendszernek a fejlesztéséhez.

Talán egyetlen egy példát hadd mondjak még, Tata helyzetét. Hatalmas nagy imidzse van Tatának, tehát eszméletlen. Utánpótlás-neveléstől kezdve a nyári táborokon keresztül bárkit lehetne fejleszteni. A versenysport is imádja. Az az egy létesítmény, amiért veszekednek a versenysportolóink. Nagyjából a MOB-bal ilyen problémák vannak, hogy le akar egyszerre menni a kézilabda-válogatott, a vívóvalogatott és a birkózóvalogatott. Ki menjen le? Hál istennek igény van rá. A problémánk az, hogy lemegy a vívóvalogatott, 30 emberrel és az összes munkacsarnokot ellepték. Viszont a szálloda üres. Tehát ott is az

előremenekülésre akarnám felhívni a figyelmet, ez az egy lehetőségünk van. Egy-két munkacsarnok megépítésével sokkal jobban kiszélesíthető lenne és sokkal jobb kihasználtsággal lehetne működtetni a létesítményt, hiszen így 43 százalék a kihasználtsága 2009-ben a létesítménynek, és sokkal kevesebb bevételt tudunk termelni vele. Ha előremenekülünk, építünk egy munkacsarnokot, kiszélesítjük az uszodát, akkor már 60-70 százalékosan is lehetne kihasználni. Több a bevétel, többet lehet visszaforgatni az üzemeltetési költségbe, a felújításokba. De ezt ugyanígy el lehet mondani a Maty-érre, ugyanez a probléma, bár most ott sikerült szálláshelyeket megdupláznunk, sikerült akadálymentesíteni, pontosan a kenu-világbajnokság kapcsán, úgyhogy köszönöm a támogatást ezzel kapcsolatban. De ugyanez a gond Dunavarsányban, az olimpiai központokban is. Előre kell menekülni, hiszen a piac ezt várja tőlünk. És itt nem elsősorban csak a magyar piacra gondolok, hiszen ma már egy labdarúgó-világbajnokság előtt Ausztria, Svájc, ha ez Európában van, külön iparágat épített fel a nemzetközi edzőtáborok rendszerére.

Ebben egy picit le vagyunk maradva, nem vagyunk messze tőlük, hiszen mi azért jóval megelőztük annak idején, az '50-es, '60-as években a korunkat, most egy picikét lemaradtunk, de azt gondolom, hogy ezek a hátrányok behozhatóak. Oda kell figyelni, költséghatékonyan és megfelelő koncepcióval kell működtetni a rendszert. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen Vigh László kormánybiztos úr prezentációját. Hát a számok azért nagyon szimpatikusak voltak, különösen, ami a bevételi oldalt mutatta, tehát az, hogy 50 százalékkal sikerült egy év alatt megnövelni a bevételeket, az azért azt mutatja, hogy ebben a rendszerben volt még bőven tartalék, illetve a másik oldalon is jól látható, különösen a személyi jellegű kiadásoknál, a 40 fős létszámleépítés és a körülbelül 40 tanácsadói szerződés is körülbelül százmilliónyi megtakarítást tudott hozni. És ha az energiaracionalizálási programot tovább tudja vinni a Nemzeti Sportközpontok tekintetében, akkor ott még jó néhány százmillió forinttal lehet csökkenteni a költségeket, ami nyilvánvalóan fejlesztésekre fordítható majd a másik oldalon. Pont ez a szegmense a sport területének, amiben talán a legnagyobb a lemaradásunk, hiszen a létesítményoldalon az elmúlt húsz évben talán egy három-négy éves időszakot leszámítva, 2001 és 2003 között azon kívül érdemi pénzek nem áramlottak a rendszerbe. Volt ugyan egy sikeres tornaterem-építési program még az Antall-kormány idején, de az nem érintette most a Nemzeti Sportközpontok kezelésében lévő sportingatlanokat. Tehát bőven maradt itt tennivalónk.

Az lenne a fontos – olvasva az előterjesztést -, hogy az a felmérés, ami elkészült, az alapján összeáll nyilván egy fejlesztési program, hogy hogyan kellene az erőforrásokat csoportosítani, hiszen mindent nem lehet fejleszteni. Az MNV Zrt. kezelésében van több mint 170 sportingatlan, kizártnak tartom, hogy mind a 170-re egyébként szükség van. Nyilván ezt majd át kell gondolni, és ez a kérdésem is lenne, ugye ebben az évben lejár a moratórium, az a moratórium, ami a sportingatlanok értékesítését meggátolta eddig. Az idén lejár, tehát ezzel mindenképpen foglalkoznunk kell. Ugye a sporttörvény mikor lesz elfogadva, hogyan a parlamentben, azt még egyelőre nem tudjuk, de nehogy kicsússzon egyetlen sportingatlan is. Már több sportegyesület is keresett meg ebben a tárgykörben bizottsági elnökként, aggódnak azért, hogy ez a fajta spekuláció, ami a '90-es évek közepén jellemző volt, ahol eltűnt számos sportingatlan és a helyén bevásárlóközpontok, mindenféle szolgáltató és kereskedelmi központok létesültek, hogy ezt meg tudjuk akadályozni. Ez nyilván nem jelenti azt, hogy nem kell átgondolni a mostani sportingatlanok vagyongatlaszterét, és nem lehet abból értékesíteni, hogy a bevételekből lehessen a többit fejleszteni, de erre nyilván egy programot ki kell dolgozni a minisztériummal közösen. A mi dolgunk, a bizottság dolga pedig az lesz, hogy majd a költségvetés során lobbizzon annak érdekében, hogy ez a fejlesztési program minél nagyobb léptékkal tudjon megindulni, mert az idő rendkívüli módon sürget.

És bár, ahogy a kormánybiztos úr elmondta, hogy Tatának még mindig nagy a varázsa, azért ismerve az ottani körülményeket ez sem sokáig fog fennmaradni. Hiszen Európában nagyon nagy a konkurencia, nyilván más árfekvésűek azok a nyugat-európai sportcentrumok, amik összehasonlíthatatlanul jobb színvonalon kínálnak szolgáltatásokat, de már a közép-kelet-európai térségben is megindultak azok a fejlesztések, amik viszont nekünk már közvetlen konkurenciát jelentenek az ár-értékarány tekintetében is, tehát, hogyha nem tudjuk itt felgyorsítani a lépéseket, akkor itt súlyos problémával kell szembenéznünk.

A másik gond ugye, ami szintén az előadásból kiderül, az a kintlévség kérdésköre.

Itt a Magyar Olimpiai Bizottságnak lesz majd az a feladata, hogy ebben segítsen. Én azt gondolom, hogy egyetlen olyan szövetség vagy klub sem kaphat állami támogatást addig, amíg az államnak tartozik. Ezt Czene Attila államtitkár úr elég szigorúan veszi, hál istennek, remélem, hogy ez fenn is marad. Ez az egyetlen lehetőség arra, hogy az NSK-nak a pénzügyi helyzetét stabilizáljuk, és hát mondom még egyszer, az nem történhet meg, hogy amíg az államnak az egyik oldalon egy klub tartozik, a másik oldalon ugyanúgy az államtól támogatásokat vegyen igénybe. Nagyon fontosnak tartom azt is, ami a sportturizmus terén fellelhető elképzeléseket illeti, ebben nagyon nagy lehetőségeket látok. Tehát, ha van egy tudatos fejlesztési program, aminek a végcélja egyébként nem kizártan akár egy olimpia megrendezése lehet, akkor erre a fejlesztési programra lehetne felfűzni azokat a rendezvénypályázatokat, amelyek az Európa- és világbajnokságokat hozzák Magyarországra. Ugye minden egyes ilyen nagyrendezvény jelentős bevételt hoz az államnak adó- és járulékok tekintetében. A hozzánk látogató külföldi vendégek költségéből képződő eredményeket praktikus lenne visszafordítani a létesítményfejlesztésekre, tehát az állam magyarul adja oda előre azokat a fejlesztési forrásokat, amelyeket a verseny következtében majd be fog szedni.

Erre a mostani kormánynak elég komoly szándéka van, jó lenne kihasználni most ezt az időszakot, amikor van egy ilyen sportbarát kormány, van egy ilyen sportpolitika, ami ilyen módon a turizmus és a sport összekapcsolásával ezeket a nagyrendezvényi pályázatokat támogatja. Ugye van egy külön sportnagykövetségi program a Magyar Turizmus Rt.-nél és van az államtitkárságnak is forrása arra, hogy ezeket a pályázatokat támogassa, hiszen a szövetségek nincsenek könnyű helyzetben. Abban az esetben tudunk pályázati módon magához a pályázat előkészítéséhez forrásokat allokálni.

Tehát én azt gondolom, hogy elég szemléletes volt ez a bemutató. Én köszönöm szépen. Rajtunk a sor, hogy erős lobbival minél több forrást tudjunk erre a területre irányítani.

Képviselőtársaimnak adom meg a szót. Ki az, akinek kérdése, észrevétele van. Zakó László képviselő úr!

Képviselői kérdések

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A kormánybiztos úrtól ijesztő, ugyanakkor tanulságos dolgokat hallottunk. Gyakorlatilag egy hű keresztmetszetét kaptuk a mai magyar valóságnak. Az ő székében akár ebben a pillanatban is el tudnám képzelni az egészségügy vagy az oktatásügy megfelelő kormánybiztosát, szakértőjét, aki ugyanezekkel a szavakkal írhatta volna le az egészségügy-oktatásügy helyzetét.

Én azok közé tartozom, akik vallják, de megszállottan vallják, hogy nem igaz, hogy az állam bárminek is rossz gazdája legyen. Itt tisztességes vagy tisztességtelen irányításról lehet csak beszélni. Tehát, amikor valaki azért ácsingózik egy sportingatlanra, mert ő fantáziát lát, és meg szeretné venni az államtól, főleg áron alul a csókosnak oda is adja, akkor én úgy gondolom, hogy felmerül a kérdés, hogyha valakinek ez megéri üzemeltetésre, akkor a magyar állam miért nem tudja üzemeltetni. Ez egy alapállás. Tehát nálam ez az origó. Innen indulok ki, hogy az állami vagyont képező ingatlanokat csak azért nem szabad eladni, mert úgymond gazdaságtalanul működtethető. Ilyen nincs.

Az őrzés-védelem. Legrosszabb esetben meg kell őrizni a pillanatnyi állapotot és a vagyonbiztonság tekintetében pedig őrizni kell a létesítményt, ha nincs gyors megoldási javaslat.

A kormánybiztos úr is mondta, hogy nem akar pikírt lenni egy adott kérdésben. Hát én sem, de hozzáteszem, hogyha most a nyugdíjból visszahoznak a munkába sok ezer, sok tízezer vagy sok százezer volt rendőrt, tűzoltót és katonát, akkor lenne kivel őriztetni azokat a létesítményeket, amelyeket esetleg a bezárás fenyeget.

Amit szeretnék kihangsúlyozni, hogy azok a szerződések, amelyek napvilágot láttak, azt a sok tíz bújtatott állást, amit felfedtek, ezt országos méretűre ki lehetne nagyítani, és látjuk, hogy még vannak tartalékok az országban.

Nagy pénziánról volt szó. Kedvenc területem, amiből szintén nem tudok engedni, az autópálya-építés, amikor itt 500 milliókról beszélünk, borzasztóan nagy számok, akkor mindenkit szeretnék emlékeztetni arra, hogy a több száz kilométeres autópálya-építés minden egyes kilométerénél legalább egymillió forint eltűnt kézen-közön. Tehát ennek a pénznek a visszaszerzése sokat segítene a problémák megoldásán.

Ami miatt szót kértem, hogy kérjem az illetékeseket arra, hogy ingatlanvagyon semmi szín alatt ne adjanak el. Lehetőség szerint fejlesszék azokat, illetve viszonylag kevés szó esett a tömegsport célú igénybevételről. Úgy gondolom, hogy még kis pénzü emberek is, ha kis pénzzel is, de viszont sokan kis pénzzel tudnának ebben a költségvetési helyzetben valamilyen segítő kezet nyújtani, cserébe megkapva a sportolás lehetőségét. Ebben az értelemben szeretném, hogyha nyitnánk, és sokadjára mondom, nem szabad értékesíteni. Mert azért elhangzottak olyan hangok, hogy indokolatlannak tart ennyi sportlétesítményt. Ne tekintsük indokolatlannak. Ezt üzemeltetni, működtetni kell, ez egy feladat. Tisztességes emberekkel, bármilyen méretű, léptékű egység működtethető. És ez legyen a vezérlőelv. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Szilágyi György alelnök veszi át.)

ELNÖK: Ki kért még szót? Kovács Péter képviselő úr!

KOVÁCS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Én azt fűzném hozzá az elhangzottakhoz, hogy az egy nagyon szép dolog, hogy van már egy komplex kimutatásunk arról, hogy a magyar állam tulajdonában milyen sportlétesítmények vannak, de mindannyian tudjuk, hogy a magyar sportot vagy a sportra nevelést alapvetően nem itt kezdik el a gyermekek, hanem az általános iskolában, illetve az önkormányzatok kezelésében lévő sportlétesítményekben. Hogy van-e már ilyen felmérés, hogy az önkormányzatok kezében milyen sportlétesítmények vannak, akár magánkézben milyen sportlétesítmények vannak, és mindez hogy tudná kiegészíteni azt, hogy akár a magyar állammal közösen tartaná fenn az önkormányzat a sportlétesítményeit, akár kiegészítve, hogyha egy településen van mondjuk egy megfelelő méretű, mondjuk maradjunk a kedvenc sportomnál, kézilabdacsarnok, akkor nem biztos, hogy állami szinten is ugyanazt ugyanazon a településen fenn kell tartani, hanem akkor lehet, hogy ebből elegendő egy, de lehet, hogy vannak olyan sportok, mint itt a biciklizésről hallottunk. De tudnék mondani – mondjuk – sportlövészetet, amelyben vélhetően nincsen megfelelő számú ahhoz, hogy jó eredményt érjünk el. Tehát a kérdésem az, hogy van-e már ilyen felmérés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Varga László képviselő úr kért szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni, nem biztos, hogy sikerülni fog, mert lelkesen jegyzeteltem itt közben, és tényleg egy nagyon

informatív tájékoztatót hallhattunk. Azzal is kezdeném pontosan, hogy miskolci vagyok, ott voltam önkormányzati képviselő eredendően, és igaz, hogy teljesen más ügyben, de egy ilyen holdingosítási folyamat elindult, és ingatlanvagyon, közüzemi cégek egyesítése, egységes irányítása történt meg. Más kérdés, hogy persze most ezzel ellentétes folyamatok vannak ott. Egy szó mint száz, ennek van értelme. Elmondta a tájékoztatójában és szerintem ez tényleg jó, tehát szerintem ez nem is politikai kérdés, hogy bizonyos szinergiákat fel lehet tárni, tehát hogyha egyesítünk egy ilyen nagyobb ingatlankezelővé, akkor abból bizony feljönnek tartalékok. Tehát ez szerintem támogatandó, és egy jó irány ebben a tekintetben. Ha ebben meg lehet takarítani, akkor ezt vissza lehet forgatni olyan célokra, amikre korábban nem volt forrás. Úgyhogy most meglepő fordulat, biztos nem egy hagyományos politikai felállás, de ehhez a munkához mindenképpen szeretnék gratulálni, mert úgy tűnik, hogy ez egy eredményes történet. Szerintem 20-21 éve viszont egy dolog nincsen rendezve, és ehhez kell aztán igazi erő lelkileg is, meg az összes konfliktusát megvívni a sportszakmával. Ez a mi állami feladat, mi önkormányzati feladat, és mi egyébként az egyesületek magán sportvállalkozások feladata. Én azt hiszem, hogy az első történet nagyjából lezárult, tehát a szinergiák feltárása, és akkor most jön a következő lépcső, ami – gondolom – egy elég harcos történet lesz. Nekem van egy meggyőződése, nyilván abból is fakad, hogy vidéki vagyok, meg biztos ez egy elfogultság, meg szubjektív. Azt gondolom, hogy nagyon sok olyan típusú egyesületi és magáncélt is támogat ez a nagy infrastruktúra, ha mással nem, a létesítmények fenntartásával, amik nem ilyen világverseny-célok, nem nagy utánpótlás-célok, nem nemzeti, nem olimpiai célok. Én azt kívánom, hogy ebben is eredményesek legyenek, és tudjanak ebben egy olyan, mindenki számára vagy a többség számára elfogadható határvonalakat húzni, amik nyilván fájni fognak bizonyos egyesületeknek. De ezt egyszer meg kell csinálni.

Említett olyat is, hogy ezt a gondolatot folytassam, hogy bizonyos egyesületek nem fizetnek, részben fizetnek, ugyanakkor követelőknek. Nem biztos, hogy ez a fórum, de persze kíváncsi lennék, hogy melyek ezek az egyesületek, de ezt lehet, hogy nem ebben a körben kell, majd akkor utána válthatunk szót, erről, nyilván én örülnék neki. Azt hiszem, hogy ebben is komoly tartalékok lehetnek, amit szintén meg kéne nézni. Ha már itt vagyunk, akkor nyilván az is egy adott kérdés, hogy itt a Népliget Sportkomplexumban milyen típusú bevételeik vannak direktben az egyesületeiktől. Nem láttam ezt, vagy lehet, hogy csak nekem kerülte el a figyelmemet, mert néha gépeltem közben, tehát nem ...

Lehet, hogy valamiről lemaradtam, és főleg ennek a fényében kérdezem, hogy akkor ha jól értem, nagyságrendileg ennek a fenntartása is olyan 500 millió. Ennek a fényében nyilván megkérdezhetném azt is költői kérdésként, de örülök, ha válaszol rá, hogy egyébként vidéki sportegyesületek infrastruktúrájának fenntartására mennyit költ indirekt vagy direkt módon mondjuk, az állam. Tehát, hogy mennyi olyan nagy múltú sportegyesület van vidéken, aminek mondjuk az állam ilyen módon, indirekt támogatja a működését. Nyilván azt is lehetne megkérdezni, hogy ezek földrajzilag hogy oszlanak el. Tehát, ha már vannak kiemelt céljaink, olyan ügyeink, amik a sport tekintetében kiemelt támogatásra számíthatnak, akkor Észak-Kelet-Magyarország hátrányos helyzetű térségeiben hány létesítményt tartunk fenn, ilyen módon állami támogatásban mennyi részesül. Mondjuk itt nyilván a debreceni stadion kivételével, ami egy új projekt a dologban. Gondolom, ez is a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatásának jegyében.

De nagyon pikírt vagyok, úgyhogy ezt igyekszem befejezni, mert sértődéseket fogok okozni. *(Közbeszólás: Már nem!)* *(Derültség.)* Bocs.

Nyilván adódik a kérdés, hogy én sokkal fontosabb célnak tartom azt, hogy egy olyan nemzeti stadionunk legyen, labdarúgó stadionunk, amiben tényleg komoly nézőszámú mérkőzéseket meg lehet rendezni. Tudjuk, hogy az UEFA ötcsillagos minősítés 50 ezer ülőhely minimum, ha jól emlékszem, mondjuk egy ilyen létesítmény elférne ebben az országban, arról már nem is beszélve, hogy a Puskás Stadionban a felső karéj használhatatlan

most már. Az alsó részét egy ideig lehetett használni, most már – ha jól tudom – azt is életveszélyessé nyilvánították, tehát csak alul lehet ülni, ami meg kifejezetten... ha ez nem biztos, hogy így van, akkor hadd kérjek már egy egzakt információt. Köszönöm szépen. Tehát én azt mondanám, hogy szerintem egy hibás út volt, de ez politikai döntés, nem az öné, hogy egy vidéki városban próbáljunk ilyen módon elmozdulni, tehát a debreceni kérdésben én ezt látom problémának. Nem azt mondom, hogy nem ismerem el a debreceni labdarúgó csapat sportsikereit, hanem azt mondom, hogy ezeket a forrásokat egy nemzeti labdarúgó stadion felépítésére is részben vagy egészben el lehetett volna költeni. És adódik ebből a kérdés, hogy mikor és milyen forrásból indulhat el ez a munka, illetve, hogyha már itt tartunk, megkérdezném, hogy a debreceni stadion üzemeltetésébe, fenntartásába milyen állami források fognak belemenni egy évben. Tehát erre látnak-e valamit? A közös cég fogja üzemeltetni vagy nem? És milyen módon járul hozzá mondjuk, Debrecen vagy a labdarúgó csapat ehhez a történethez.

Még egyet kérdeznék, de ez egy megbízás, és nem akarom húzni az időt, Pál Béla képviselőtársam sajnos nem tud itt lenni, de nagy szívügye a Balatonfüzfői Uszoda, ami, ha jól tudom szintén állami fenntartású. Szóval vannak ilyen típusú vidéki ügyek, ezek mennyire hosszú távon fenntarthatóak. Nyilván ő reméli, hogy hosszú távon fenntartható. Ha erről hallhatnánk néhány szót?

Még egyszer: tehát az, ami racionalizálásban, tartalékfeltárásban van, az szerintem nem politikai kérdés, hanem örvendetes, hogy ilyenek vannak. A profiltisztítás szerintem mindenkinek érdeke, és hogy azt mondjam, szerintem azoknak a kluboknak is érdeke volna, persze megfelelő elindításával, és a jövőbe nézve, akár megfelelő tőkésítésével ezeknek a kluboknak, hogy ne érhesse szó a ház elejét. Álljon meg a versenysport azon része, ami magánkézben, egyesületi kézben van, a saját lábán, az önkormányzatok támogassák azokat a funkciókat, amik tömegsport-, szabadidősport-funkciók, illetve utánpótlás-funkciók. Az államnak meg szerintem az a feladata, hogy a nagy világversenyek, olimpiák tekintetében vagy például, hogy a sportra utaljak, a foci tekintetében, mondjuk, egy olyan stadion, ami tényleg mindenféle igényt kielégítő. Én ezekben látnám a lehetőségeket, a kérdéseimre nyilván kíváncsian várom a válaszokat, de azt mondom, hogy ehhez a munkához meg sok sikert kívánok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szilágyi alelnök úr kért szót, öné a szó, alelnök úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Itt a hozzászólásokhoz is hozzáfűznék egy-két mondatot, amiben van, amivel nem értek egyet és van, amivel meg egyetértek, válaszolni fognak biztos. De Varga képviselő úrnak mondom, hogy ezt komplexebben kell megvizsgálni, a vidéki és a fővárosi klubok esetét, hiszen még a vidéki klubokat az önkormányzatok szerencsére nagymértékben támogatni szokták, addig például a fővárosi kluboknál, vegyük például a Ferencvárost, nulla, azaz nulla forinttal támogatja az önkormányzat a klubot. Tehát itt ezt azért sokkal komplexebben kell vizsgálni.

Amivel viszont maximálisan egyetértek, és örültem is az elnök úr szavainak, hogy gondolnak már most a moratórium lejártára, és ahogy kivettem a szavaiból, nem fogják hagyni, hogy eltűnjenek sportlétesítmények, ez nagyon örvendetes számomra.

A másik, amiben egyetértünk és le is van írva, tehát közösen gondolkozunk, hogy nekem is a kintlévőségeknél pontosan ez jutott eszembe, hogyha már ilyen jó kapcsolatot ápol mindenkivel a MOB, ahogy hallottuk az előbb a MOB tájékoztatójánál, hogy akkor az NSK-val is ilyen jó kapcsolatot kellene ápolni, hiszen a MOB lehet az, aki valóban segíthet ezeknek a kintlévőségeknek a behajtásánál, a szakági sportszövetségeken keresztül – gondolom – ráhatást tud gyakorolni az egyesületekre is és a MOB-nak sem mindegy, hiszen ezek olyan bevételek lesznek, amiket utána olimpiai központokra lehet fordítani, tehát a MOB-nak sem

mindegy az, hogy egy olimpiai központot fejleszteni vagy működtetni tudnak, hiszen fontos lehet neki, és befolyásolhatja az olimpiai felkészülést is. Tehát mindenképpen a MOB-bal le kellene ülni erről tárgyalni.

Annak örülök, hogy megnézzük ezt a létesítményt, de hát ez a létesítmény még csak-csak... Itt képeket láthattunk és el lett mondva a Millenáris, meg a Kisstadion. Hát igazából azokat kellene megnézni, hogy a képviselőtársaim is teljes mértékben képet kapjanak ezeknek a létesítményeknek az állapotáról.

A fenntartási költségek és a fejlesztési költségeknél nekem felmerült egy olyan kérdésem, amit én a Sportbizottságnak is mondok és azoknak is, akik esetleg a sporttörvényre sokkal nagyobb ráhatással vannak, hiszen mi még egyelőre nem tudjuk vagyis egy-két képviselőtársam még nem tudja, hogy mik lesznek a részletek. De hogy nem lehetne belevenni egy olyat például, mondok egy egyszerű példát, a Ferencváros kézilabda csarnoka itt található, jelen pillanatban örvendetes volt, hogy a Fradi női kézilabdacsapata egy KEK-döntőt játszhatott, meg is nyerte, de nem itt tudta játszani, hanem Dabason. Tehát a létesítmény jelen pillanatban olyan helyzetben van, hogy nem engedte a nemzetközi szövetség a KEK-döntő lejátszását. Ha jól értelmezem azt, amit az Európai Unió el fog fogadni, és nem tudom, jól értelmezem-e, akkor ennek a sportlétesítménynek a fejlesztéséből kiesik maga az NSK is, és ki fog esni a Fradi kézilabdacsapat is. Mert a Fradi kézilabdacsapat nem fejleszhet egy olyan létesítményt, ami elvileg nem az övé, az NSK pedig nem kaphat a társasági adóból, csak egyesületek kaphatnak, akik látványcsapat-sportágak. Tehát kitalálni esetleg valami olyan konstrukciót, amiben, hogyha egy egyesület hosszú távú bérleti szerződést köt, akkor az egyesületen keresztül esetleg az NSK-hoz tartozó sportlétesítményeket lehetne fejleszteni. Tehát ezzel az egyesület is jól jár és jól jár az NSK is, és ha még bele tudnánk venni azt is, mert ugye működési költségekre is lehet bizonyos társasági adókedvezményeket fordítani, ha bele tudnánk venni azt is, hogy a működési költségekhez is lehessen esetleg pénzt szerezni, akkor ez egy olyan konstrukció lehetne, ami jó az államnak is, az NSK-nak is, jó bizonyos egyesületeknek is. Nem tudom, hogy ez járható út-e, elvileg csak egy ötletként merült fel.

A másik, amit még meg szeretnék említeni, az a létszámleépítések kérdése. És itt mindig, amikor létszámleépítésekről beszélünk, természetesen bérköltség-csökkenésről is beszélünk, amit én már nem tartok annyira örvendetesnek. Elmondom azt is, hogy miért. Szerintem az NSK-nál és az olimpiai központoknál is minden szinten kiemelkedő szakembereknek kellene dolgozni, és itt most nem a vezetésről beszélek. Nem a felsővezetésről vagy középvezetésről beszélek, hanem azt mondom, hogy minden szinten. Tehát a dolgozók széles skálájáról beszélek, de ahhoz, hogy jó szakemberek dolgozzanak ezekben a létesítményekben, ahhoz ők csak megfelelő bérért fognak dolgozni, és a véleményem szerint a jelenlegi bértábla nem a legjobb szakemberek alkalmazását teszi lehetővé ezeknél a létesítményeknél. Tehát gondolkodtak-e esetleg azon, vagy van-e valami terv arra, hogy ezt a bértáblát megemeljék? És pont azért emeljék meg, hogy ide olyan szakembereket lehessen hozni minden területre, akik a fejlődést szolgálják folyamatosan. Egyébként nagyon sok mindennel, sőt majdnem mindennel egyetértettem a beszámolóból, örülök neki, hogy itt lehetünk és örülök annak is, hogy végre a sportlétesítmények kaotikus állapotán, ami azért jellemezte az elmúlt húsz évet Magyarországon, végre legalább van egy irányvonal, amin el lehet indulni, és remélem, ez az irányvonal megfelelő is lesz a következő években. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. További hozzászólási igény? Kukorelly Endre képviselő úr, öné a szó.

KUKORELLY ENDRE (LMP): Köszönöm szépen. Az lenne a kérdésem, hogy ezeknél az állami sportingatlanoknál milyen az arány a versenysport, a profi sport és a

tömegsport tekintetében. Minden tiszteletem a verseny- és a profi sporté, de igazából engem mégis csak a tömegsport érdekel, illetve az, hogy az az elképesztő helyzet, hogy a magyar lakosság körülbelül kilenc százaléka mozog, és ebbe bele van értve a profi sportolók tábora is. Főleg a tekintetben, mint ahogy említette, hogy 10-12 százalékos kihasználtsága is van ezeknek az állami sportlétesítményeknek, hogy miért nem lehet egy kicsit jobban belevonni a tömegsportot. Én gyerekkoromban úgy éltem meg mindig, hogy ugye akkor mindenki focizott, tehát mi is mindig kerestünk helyeket, hogy hol lehet focizni. Kimentünk a Ligetbe, és a többi, és a többi, és mindig néztük ezeket a létesítményeket, és a mai napig is az az érzésem, hogy ezek ilyen zárt várak, ahová nem lehet bejutni. Nem látom a lehetőséget, hogy hogyan lehet oda bekerülni, illetve, hogyha én el akarok menni focizni, hogy lehet olyan jutányos áron ott játszani. Tehát egész egyszerűen az lenne jó, hogyha ez a kihasználtság is emelkedne. Sokkal jobban reklámoznák azokat a lehetőségeket, amik lehetővé tennék, hogy az állami sportingatlanok is a tömegsport számára jobban használhatókká váljanak.

Említette a sportolók elvándorlását. Nyilván a profi sportolók elvándorlására gondolt, de őszintén szólva, mikor én futballozom, magamat is sportolónak gondolom, és az én elvándorlásom ebben a tekintetben az, hogy abbahagyom a játékot, tehát „kivándorlok” a sportból valamilyen értelemben, hogyha nincs helyem, ahol tudnék játszani. És ezt tapasztalom úgy általában a társadalomban is.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miután további hozzászólási igényt nem látok, megadnám a szót Vigh László kormánybiztos úrnak és Máté János főosztályvezető úrnak, illetve bocsánat, Buzánszky Jenőnek, a bizottság „főtanácsadójának”, a nemzet sportolójának.

BUZÁNSZKY JENŐ, a nemzet sportolója: Nagyon nagy tisztelettel köszöntök mindenkit, aki fáradozik itt-ott, hogy a magyar sport előre tudjon lépni az elmúlt időszakokhoz képest, hiszen a '90-es évektől nagyon sokat zuhant vissza a magyar sport a mai napig, és annak egyik oldala, az, ami itt elhangzott, hogy milyen az infrastruktúra. Én elég sokfelé bolyongok még ma is Európában, még talán valamikor tovább is, és nagyon sokat hallja az ember, hogy mi van a magyar sporttal. Ha nem teremtjük meg a feltételrendszereket a mai fiatalságnak, amit – engedelmükkel, ne haragudjanak - én úgy szoktam mondani, hogy ma már senki nem akar latrinára ülni, mindenki angol vécére. Tehát meg kell találni azt, hogy az a fiatal gyerek kimegy a pályára, akkor ne latrinába menjen, hanem megtalálja a mai kornak megfelelő részt, és el tudja végezni a maga dolgát.

Tehát egyik oldal ez. A másik oldal, hogy egy állami stadiont mindenképpen kellene építeni, egy olyat, ami megfelel a mai kor követelményének, mert a Puskás Stadion ma már messze nem felel meg. Egyik oldalon az, ami elhangzott, szakembertől, hogy repedezik. Mi abban az időszakban éltünk, amikor kommunista műszakot is kellett végezni, és legalább tíz alkalommal talicskáztunk a stadion építésénél, és hát a probléma az, véleményem szerint, hogy a vasrudak, amik a betonban vannak, azok abban az időszakban nem voltak korróziósak, tehát nem tudták valahogy megmeszelni úgy, hogy tovább ne rozsdásodjon be olyan hamar.

Én a magam részéről azt mondanám, hogy egy új stadiont kell építeni, ami a mai kornak megfelel. Mert az ember, mikor kint van külföldön, kérdezik, hogy például a Ferencvárost miért kellett elvinni idegenbe, a Debrecennek ide kell jönni a stadionba, ezt még valahogy elfogadják a nemzetközi előírások mellett.

A tetejét le kellene bontani a stadionnak és maradjon meg, mert azért az atlétikának is kell valami, mert a futball szempontjából nem jó, ha valaki fent ül, mert a másik oldalon ekkorának látja a játékost. Tehát abszolút semmi élvezet nincsen benne.

Na abban az időben egy nagyon modern valami volt, és hát akkor még kicsit úgy csodájára is jártak ennek a stadionnak.

Én a stadion környékén lebontanám azokat a szobrokat, amik vannak ott, és én odaépíttetnék egy új stadiont, ha belefér. Ezt most én nem tudom, még annyira nem néztem körbe, csak hát jó párnak még van véleménye ugyanilyen, és ott van a másik oldalon a Papp Laci Aréna, tehát nagyon jól nézne ki ott.

Tehát kellene egy nemzetközi stadiont építeni, ami állami volna, a másikonál ugyanúgy mondanám azt, hogy az önkormányzatok, helyi vállalkozók állami segítséggel építenének fel stadionokat. Ma az ember nézi nyugaton, ingujjban ülnek, szakad az eső, nem úgy mint nálunk, hogy esernyővel szűrja ki a szomszéd fülét, hanem ott ingujjban nyugodtan tudnak ülni, a pálya csatornázva van, elfolyik a víz, nincsenek tócsák. Ameddig nem lesz meg – véleményem szerint –, addig nem szervezhetünk nagy nemzetközi versenyt. Mert valahol 1992-ben már pályáztunk, egyedül. Kijönnek ilyenkor az európai szövetségtől, megnézik, hogy hol, mit akarnak rendezni, megnézik az utakat, hogy tud odatalálni egy külföldi. Nem találtak semmit, ami megfelelő lett volna. Nem kaptuk meg. A következőben pályáztunk az osztrákokkal, ott is a mi oldalunk miatt az osztrákok is bukfcöltek. Összeálltunk a horvátokkal. Megint kijöttek, nem láttak a '92-höz viszonyítva egy kapavágást sem. Tehát nem volt semmi olyan dolog, hogy mi, ha előre akarunk haladni a korrallal, és olyan létesítményeket adni át, ami valóban nemzetközi, aki eljön Európa másik részéről mondjuk egy Európa-bajnokságra, az világos, hogy amit ő otthon megszokott, azt szeretné itt is ugyanúgy elérni. Tehát én azt mondom, hogy mivel hamarabb előre akarunk lépni ezen a téren is, akkor minél előbb meg kellene építeni egy állami stadiont, amelyik megfelel a követelménynek, és csak futballra, mert mindenütt úgy vannak, hogy más sportágak nincsenek bent, és akkor megmaradhatna ez a része itt atlétikának, mert ha az egész lebontanák, az is nagyon sok pénzbe kerülne, és valamit lehetne spórolni rajta.

Tehát én azt szeretném mondani, hogy nagyon nagy szükség van arra, hogy felvegyük a kapcsolatot, és a másik, hogy valahol itt a Puskás Stadionban kellene bent vagy abban a stadionrészbe egybe, mellé még egy sportmúzeumot is kellene rakni oda, mert ugye, aki járt akár Liverpoolban vagy bármelyik csapatnak a stadionjában, az láthatta ott az üzleteket, be tud vásárolni, és a többi, ott a múltja, milyen eredménye volt, szóval sok mindenre jók ezek a dolgok. Ha van idő, most előre kell lépni. Sajnos 1992-től azért az akkori kormány kezdett előrelépni sok mindenben, de sajnos '96-ban megakadt a verkli, azóta ugyanúgy megyünk visszafelé, mint annak előtte. Tehát én nagyon jónak találom ezeket a felméréseket annak érdekében, hogy mit kell lépni, mert sokkal nagyobb kedve lesz a fiataloknak is a sporthoz, ha olyan körülményeket tudnak biztosítani, amit, ha kimegy nyugatra, látja. És nem véletlen, hogy egy csomó fiatal pedig ki akar gyalogolni nyugatra, még ha nincs is meg a tudása, de azt hiszi, hogy majd ott. De legyen itt, de ahhoz a feltételeket meg kell teremteni a fiataloknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Jenő bátyám. A hozzászólásokat követően megadnám a szót elsőként Máté János főosztályvezető úrnak, majd Vígh László kormánybiztosnak. Én elnézést kérek a bizottság tagjaitól, de 11 órára Szócska Miklós államtitkár úr összehívott egy, a sportegészségügy átszervezését illető megbeszélést, ahol nekem a bizottság képviselőjeként jelen kellennem, úgyhogy átadom az ülés levezetését Szilágyi György alelnök úrnak. És igyekszem a futballmérkőzésre visszajönni, hogy szurkoljak, mert az izomszakadás miatt sajnos játszani nem tudok. További jó munkát kívánok. Máté János főosztályvezető úré a szó.

(Az elnöklést Szilágyi György alelnök veszi át, Bánki Erik távozik az ülésteremből.)

MÁTÉ JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A válaszokat elsőként a több felszólaló által is felvetett Puskás Stadion tekintetében szeretném megtenni. Tehát főtanácsadó úrnak az elhangzottakra: mi is úgy érezzük, hogy az egyik legfontosabb kérdés a Puskás Stadion további sorsát illeti. Ennek

érdekében a 2011-es évet tulajdonképpen a NEFMI miniszteri értekezlete az egyik sportos napirenddel kezdte, ez a Puskás Stadionról szóló tájékoztató volt, mert a költségvetés, a 2011-es költségvetés 500 millió forintot a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium költségvetésében különített el erre a célra, ezért a NEFMI 2010-ben az összes létező és már meglévő hatástanulmányt összegyűjtve, ezt a Nemzeti Sportközpontokkal áttekintve, szelektálva, rendszerezve átadta a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak, illetőleg jelezte azt, hogy a továbbiakban is a szakmai együttműködését nemcsak saját maga és a sportállamtitkárság, hanem a Magyar Labdarúgó Szövetség és a MOB koordinálásával is szívesen végzi a továbbiakban is. Egyelőre azt tudjuk, hogy az MLSZ megrendelésére készült egy újabb hatástanulmány, amelyet szintén ismerünk. Mi is arra várunk, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium végre az érdekelt feleket összehívja, és e tekintetben a projekt indítását, végét ki tudjuk jelölni. Tehát a Puskás Stadion ilyen tekintetben az önök által megszavazott költségvetés révén is induló helyzetben van. Ugyanakkor úgy is mondhatnánk, hogy a feladat gazdája jelen pillanatban a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium.

A második nagyon fontos felvetés Kovács Péter képviselő úrtól az önkormányzati sportlétesítmények arányára vonatkozott. Ez valóban kikerülhetetlen, csak ez a beszámolónk nem erről szólt, de körülbelül 80-20 százalék az arány. Tehát az önkormányzatok méltatlanul nem említve, de - nem ez volt a beszámolónk témája, de itt ki szeretném emelni, hogy - vizsik tulajdonképpen a magyar sportnak ilyen módon a nehéz részét a hátukon, így is fogalmazhatnánk. Viszont, ami a statisztikai adatainkat illeti, jelen pillanatban azért nehéz erről bármit mondanunk, mert a Központi Statisztikai Hivatalnak létező adatstrukturálási rendszerében erre meglehetősen keveset kérdeztek rá. Erre a kormány megalakulása után lehetett leadni javaslatokat. Mi adtunk is sportszakmai javaslatokat erre, hogy mit szeretnénk többek között létesítményoldalon is, erre most egy ilyen kétoldalú munkabizottság keretében van remény, hogy ez a kormányrendelet kiegészül ezekkel az általunk megfogalmazott szempontokkal. Tehát gazdagabb adatokhoz juthatunk. Ez az egyik fele a dolognak.

A másik fele, „magad uram...” mintára, ha statisztikai adatod nincsen, a sportállamtitkárság a nemzeti sportinformációs rendszer keretében szintén törekszik arra, hogy ezt megfelelő módon a létesítményes kérdésekkel is alátámassza. És itt, miután olyan jogalkotási hatáskörünk nincsen, bár hozzáteszem, hogy a statisztikai adatszolgáltatásnak sincs igazán szankciója, mi próbálunk itt inkább édesgetni az önkormányzatok felé, és elő szeretnénk írni majd a sporttörvényben a módosítás során azt, hogy ez az adatszolgáltatási kötelezettség azért is evidens lesz mindenki számára, mert különben a támogatások egyik feltétele lesz a továbbiakban. Tehát így próbálunk adatokhoz jutni. A kérdéssoraink megvannak, a KSH felmérésével, illetőleg a saját körülbelül a 2012-es év elején induló nemzeti sportinformációs rendszerünkkel, ami egyébként – hozzáteszem, hogy – minden résztvevő számára interaktív módon felhasználható, tehát ez egy külön előny lesz, hogy az, aki ebben részt vesz, saját maga számára is profitál belőle. Ez elindulhat, és akkor egy teljes képünk lesz.

A magán, merthogy ez is elhangzott, a magánérső létesítmények tekintetében mi is általában az internetes kutatásra vagyunk kárhóztatva. Ebben vannak nem hivatalos adataink most is. A harmadik, amit ki szeretnék emelni, ez Szilágyi alelnök úr felvetése, valóban mi is gondolkodunk azon, hogy a Tao-kedvezmények által adott lehetőségeket valahogy bekapcsoljuk a fenntartási, fejlesztési költségekbe. De ez a konkrét törvénynek a Brüsszel általi elfogadásától függ, hogy pontosan milyen megoldásokat is alkalmazhatunk, de valóban, ahogy alelnök úr is említette, a mi gondolkodási irányunk az, hogy ezt a fejlesztési, illetve fenntartási költségekbe a lehető legnagyobb mértékben be kell építeni az állami intézmények tekintetében.

Meg szeretném köszönni Varga képviselő úrnak is a miskolci példát, mert azt kell mondjam, hogy Miskolc nálunk is létesítményes szempontból jó példának számított,

képviselő úr holdingosításnak nevezte, gyakorlatilag ez az erők koncentrációja egy olyan áttekinthető keretben, amelyre, ahogy itt a kormánybiztos úr is említette, a BMSK lenne a mi megoldásunk, amelyik kiemelten közhasznú nonprofit szervezetként valóban tudná azt biztosítani, hogy ezen az egységes portfólión belül valóban azokra a MOB és szakszövetségek által, valamint hozzáteszem, hogy a MOB-on keresztül természetesen az önkormányzati szövetségek és a területi szint megjelenik, tehát valóban azok a létesítmények kerüljenek fejlesztésre, amelyek mentén konszenzus van, és amelyek az országnak nemcsak sport-, hanem turisztikai szempontból is bevételt keletkeztetnek.

Végül megemlíteném, hogy Szabó képviselő úr jelezte, hogy őrizzük meg, amennyire lehet. Ezzel mi egyetértünk, ugyanakkor felmerül néhány olyan ingatlan esetében, amelyek már szinte a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő által sem ismert lőtér besorolást ismernek vagy eléggé homályos sportcélokat, tehát ezeknek a megőrzése csakis akkor érdemes, hogyha ezt valóban ki tudjuk tömegsporttal, szabadidősporttal tölteni. Egyebekben mi úgy látjuk, a már említett alapelv folytán, hogy ennek az esetleges értékesítésére csak és kizárólag akkor kerülhet sor, hogyha ez az itt megjelenő bevétel az előbb említett, fejlesztendő létesítményekre fordítódik. Köszönöm szépen. Ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Vígh László!

VÍGH LÁSZLÓ kormánybiztos: Köszönöm szépen. Tényleg röviden kiegészítve, csak néhány dolog, ami az üzemeltetési oldalról felmerült. Abszolút egyetértek Zakó képviselő úrral, egyáltalán nem rossz gazda a magyar állam, mert én az államot képviselem, csak tapasztalom, hogy nagyon sok olyan tartozónk van, aki sportlétesítményt vesz igénybe, és 10-15 millió forintos tartozással otthagyja a sportegyesületét, bezárja, kiüríti és a többi, és onnantól kezdve elmenekült a rendszerből, és nem tudjuk kezelni. Tehát éppen a magyar állam, az Állami Számvevőszék, a KEHI ellenőrző rendszere, a minisztérium, a bizottság ellenőrző rendszerén tudja ezeket sokkal következetesebben, sokkal jobban kihasználni. Azt gondolom, hogy ez tényleg nem politikai kérdés, ez emberi kérdés, hogy aki ott van, az hogyan kezeli ezeket a létesítményeket. Ingatlant mi sem szeretnénk eladni, tehát egyáltalán nem vagyok egy ingatlanértékesítő típus, inkább szeretnénk magunkhoz vonni őket. Különböző projekteket, különböző elképzeléseket megvalósítani rajta. Kerestek már meg beruházók jégstadionnal kapcsolatban, teniszstadionnal kapcsolatban. Nem tudom, mi mindent szeretnének építeni. Mi mindenre nyitottak vagyunk, tegyenek le egy projekttervet, állami tulajdonban marad a létesítmény, úgysem tudja megfinanszírozni, és úgyis tönkreteszi a létesítményt, ha meg kéne vásárolni a létesítményt egy projektnek, de egy hosszú távú bérleti szerződés keretében, ami megfelelő az állam számára – hangsúlyozom – ott nagyon jó együttműködések tudunk összehozni.

Tömegsport. Ez egy 22-es csapdája jelen pillanatban, és ez egy eldöntendő kérdés a mai Nemzeti Sportközpontok életében. Hiszen a Nemzeti Sportközpontok rendszerét azért hozták létre kormányrendelettel, hogy az olimpiai központokat működtesse, üzemeltesse. Az olimpiai központok elsősorban versenysport, profi sport, olimpiára készülő sportolók, másodsorban utánpótlás-nevelés és utána jön az összes többi. Teljesen természetesen, hogy egy olimpiára készülő labdarúgó-válogatott vagy egy birkózóvalogatott nem tud igazán úgy felkészülni, hogyha mellette - nem megbántva a tömegsportot, nagyon hangsúlyozom, hiszen én is tömegsportban veszek részt – mást is csinál. Neki más, ő este megiszik egy sört, elénekel két-három nótát. Ez nem nagyon fér bele egy olimpiai központ működtetésébe, üzemeltetésébe, ugyanakkor viszont a tömegsportnak meg kell adni a lehetőséget, hogy ezeken tudjon működni.

Válaszolnék Kukorelly képviselő úr kérdésére is. Nagyon várjuk, hogy focizzon nálunk, itt van valahol az úr, aki a létesítmény igazgatója, van szabad pályája, és azt

gondolom, hogy meg fognak egyezni vele az árban. Ezzel kapcsolatban, ezért is hoztam fel ezt a kérdést, mert az árkérdés is egy hihetetlen érzékeny dolog ebben a tömegsportban. Volt olyan sportcsarnokunk, aminek egy óra bérlete 120 ezer forint plusz áfa volt, amikor a környékén volt 30-35 ezer forintért létesítmény. Ezeket mind át kellett dolgozni, a tömegsportnak megfelelően kellett kialakítani az árakat, tehát ebben folyamatban vagyunk, de várunk mindenkit, aki tömegsporttal kapcsolatban szeretne valamit.

Állami, önkormányzati feladat a létesítményekkel kapcsolatban, ez tényleg egy nagyon fontos kérdés. El kell döntenünk tényleg nagyon röviden.

Varga úr, melyek, akik nem fizetnek. Sajnos nagyon sokan vannak, akik nem fizetnek. Tényleg egy szemléletváltást kellett a magyar egyesületi és szövetségi sportvezetésben átvinnünk. Ez folyamatban van. Voltak olyan 25-26 éves hosszú távú szerződések, amelyek felmondásra kerültek. Megértette a szerződő fél, hogy nem tönkre szeretnénk tenni, nem fogunk árat emelni, csak a kor túlhaladta azokat a szerződéseket, illetve az állam nem tud olyan feladatokat, meg nem is akar olyan feladatokat vállalni, az ő sporteseménye után majd a Nemzeti Sportközpontok kitakarítja a sportlétesítményt. Nem a mi feladatunk. Ő a bérlő, ő a használója, nem is fogadta el sosem a mi takarításunkat, akkor minek legyen benne a szerződésben. Ezzel kapcsolatban tényleg szívesen adok olyan információkat, hogyha ennél bővebben vagy részletesebben kell.

Milyen bevételek vannak a Népligetben? Nem nagyon van a Népligetnek bevétele. A Népliget egy sportegyesületnek a privilégiuma, nagyjából 90 százalékos használatban ennek az egyesületnek a kezelésében van. Van egy elavult szerződés jelen pillanatban a két szervezet között, aminek a felmondásán fáradozunk. Komoly lépéseket tettünk annak érdekében, hogy beszorítsuk az egyesületet abba a szerződéses keretbe, ami neki jár, ami neki használható, és kollégáim a szabad kapacitást pedig értékesíteni tudják, hogy ezáltal bevételeket tudjanak tervezni. Ez tényleg egy nagyon komoly, nagyon nehéz, fáradtságos munka, mert be kell bizonyítani a mi igazunkat, hogy vannak olyan - hogy fogalmazzak? – sportban dolgozó szakemberek, akik úgy gondolják, hogy az teljesen természetes, hogy állami pénzen kell a létesítményt finanszírozni, ő beszedi a bevételt az uszodával, az állam pedig köteles a létesítményt adni hozzá, és fel van háborodva, hogyha letörik egy kilincs, mert ők használat közben letörték és mi egy nap alatt nem javítjuk meg.

Ez egy szemléletváltás, ennek elindítottuk a folyamatát, tudomásul kell venni, hogy az áramnak ára van, a gáznak ára van, a kollégáimat szeretném meggyőzni, hogy ne kérjenek fizetést a munkájukért, de nem hajlandóak, ők is kérnek fizetést, ki kell őket fizetnem, tehát nem tudom másképp üzemeltetni a rendszert.

Fizetések. Mennyit költünk vidéki sportegyesületekre, pályákra. Nem tudom. Nem tudom megsaccolni. Saját vidéki múltamból adódóan én is már üzemeltettem vidéki létesítményt. Ez szintén, amikor készen lesz a létesítménykataszter, akkor ez alapján lehet egy következő szakasza annak, hogy felmérjük, hogy tulajdonképpen az állam mennyivel is támogatja az élősportot, és itt állam alatt mindent értek. Tehát akár az önkormányzatokat, akár a minisztériumot, a MOB-ot, az NSK-t, mindenkit. Akkor fel tudjuk mérni. Azért is kell minél gyorsabban felmérni, és ezzel a minisztérium főosztályvezetőivel fel is vettük a kapcsolatot, velük kezdjük, tehát a Nemzeti Sportközpontokkal ennek a feltöltését, Molnár úr a felelőse a projektnek, ha jól tudom, hogy ezekre a kérdésekre választ tudunk adni. Miért? A budapesti egyesület azt mondja, hogy milyen alapon kérek én tőle - Nemzeti Sportközpontok – akár az UTE-től, akár a Fraditól létesítményhasználati díjat, hiszen a vidékiek nem fizetnek.

Pontosan tudom, hogy fizetnek, mert hiszen Miskolcon és Szolnokon is mi ezekért elkérjük, de nincs egyelőre érvem, hogy mennyit fizetnek, hogyan fizetnek. Tehát ez egy fontos dolog lesz.

A Puskás Stadionnal kapcsolatban, nem életveszélyes. Az egészet lehetne használni. Nagyjából egy 300 millió forintos statikai beruházásra lenne szükség az egésznek a

használatához. A felső karéj a legveszélyesebb jelen pillanatban. Le van zárva, teljesen természetes, a legalsó szint használható most.

A debreceni projekttel kapcsolatban annyit tudok mondani, hogy jelen pillanatban ezeknek a tárgyalása folyamatban van. Nem nagyon kíván a projektársaság az üzemeltetésben részt venni, nem is vehet részt, nem is támogathatja az üzemeltetést, hiszen a TVI-vel való egyeztetés, illetve az unióval való egyeztetés a támogatást kizárja. Csak akkor kaphat támogatást, és ilyen soron is van a költségvetésben, hogy a stadion létrehozásához rendelte hozzá a támogatást a magyar kormány, az üzemeltetést nem támogathatja. Azt hiszem, az előkészítésben van szó róla, hogy pontosan az üzemeltetés hogyan történik. Jelen pillanatban nem tartunk még itt a Debrecennel, hogy az üzemeltetésnél dolgozzunk.

Szilágyi úr kérdésére, az FTC-vel kapcsolatban, nem tudom, hogy mennyi a támogatása a létesítménynek. Az UTE-t tudom, hogy 62 millió önkormányzati támogatást kap. Nem a labdarúgás, hanem az összes többi, ami az UTE-vel kapcsolatos.

MOB-NSK kapcsolata. Abszolút egyetértek. A MOB megkapott egy csomó feladatot, jelen pillanatban kapott hozzá egy csomó pénzt, igyekszünk kidolgozni egy olyan együttműködési rendszert, ami tényleg arra utalhat, hogy az NSK minél hamarabb ezekhez a pénzekhez hozzá tud jutni.

Jelen pillanatban több száz millió forintot kellene befizetni mindenféle közműcégnek az NSK-nak, és ennek egy része benne van a rendszerben, csak az egyesületek, szakszövetségek, ami hozzánk kell hogy kerüljön.

A Tao.-FTC-csarnokkal kapcsolatban a főosztályvezető úr megválaszolta. Abszolút egyetértek, az államnak ezt meg kell oldania, hogy ezekből a pénzekből hogyan tud hozzájutni esetleg az állami vagyon kezelője is. Annyiban esetleg más oldalról megközelítve a kérdést, hogyha bekerül egy egyesületnek a költségvetésébe bármilyen más oldalról pénz, akár utánpótlás-nevelésre, akár létesítményfejlesztésre, az alapvetően hatással van az összes többi részére. Áttételesen. Tehát ilyen erőlködéseink nekünk is vannak, de Szilágyi úr arcán látom, hogy érti, hogy mire gondolok.

Teljesen egyetértek a létszámleépítés, bérköltséggel kapcsolatban. A létszámleépítés inkább arra vonatkozott, hogy miután áttekintettük a céget, olyan lépéseket tettünk, amik fölöslegesek voltak a működésünkhöz. Szegény telefonközpontosokat tényleg nem bántom, de nincs rájuk szükség, a XXI. században nem veszik fel a telefont. Ezeknek a bére teljesen természetesen nálunk tudott maradni és egy részét bérfejlesztésre tudtuk fordítani. Annál rosszabb a helyzet, amit Szilágyi úr vázolt, hogy jó lenne, ha a kollégáinkat jobban meg tudnánk fizetni. Öt éve nem volt bérfejlesztés a Nemzeti Sportközpontokban, nem merek ránézni egy takarítónőre kicsit csúnyábban, hogy szedje fel a szemetet, mert elmegy ötezerért a szomszédba, és nem kapok helyette másikat. De a kollégáim ugyanígy. Mindenféle trükkökhöz folyamodunk, hogy tényleg megfelelő szintű kollégáink legyenek. Ezeket igyekszem megbecsülni, rendezzük a fizetését, de messze a mai átlag alatt keresünk.

Mondok konkrét példát, a sajátomat. Kerestem a Debrecennel kapcsolatban egy projektvezetőt, aki építész, közgazdász, volt ilyen hasonló projektekkel kapcsolatban elképzelése. Találtam is, külföldi tapasztalata is megvolt, bérre került a tárgyalás, az én fizetésemnek a két és félszeresét kérte nettóban. Mert neki ennyi a piaci értéke. És akkor innentől kezdve az összes többi kollégám nincs túlfizetve, nagyon alulfizetettek. De jelen pillanatban a rendszerben ennyi tud benne lenni.

A projektek. Minden, ami lehetséges, dolgoztam humánpolitikai területen, célprémiumokkal, ilyenekkel próbáljuk fenntartani a rendszert, de nem tudjuk azt egyik napról a másikra pótolni, hogy öt éve nem volt bérfejlesztés a társaságnál.

És innentől kezdve, ahogy Szilágyi úr említette, ez halmozódik, mert jót szeretnénk csinálni nem megfelelő munkaerővel, többet kell dolgozni, elaprózódnak a kollégáim, befásulnak, tehát nem egyszerű a kérdés.

Kukorelly úr kérdésére nagyjából válaszoltam a tömegsporttal kapcsolatban, bár most nincs benn.

Reklámozni a létesítményt, ez szintén 22-es csapdája. Mit reklámozunk a létesítményekben? Egyrészt, ha olimpiai központ, akkor a szabad kapacitásokat nagyon nem tudjuk reklámozni, előfordult az, hogy bejelentkezett az osztrák tornaválogatott hozzánk Tatára, hogy szeretne jönni edzőtáborozni, visszaigazoltuk, hogy nagy örömmel, szeretettel várjuk őket, majd két nap múlva bejelentkezett a magyar tornaválogatott. Teljesen természetes, hogy a magyar tornaválogatott élvez elsőbbséget, csak közben az osztrák tornaválogatott lefoglalta a repülőjegyét, ki kellett fizetnünk 150 ezer forintot a repülőjegyek előlegére. Tehát nem egyszerű a kérdés ebből a szempontból. Inkább a kollégáim tapasztalatára, a kollégáim ismeretségein keresztül dolgozunk.

Buzánszky úr felvetésével abszolút egyetérték. Nagyon meghatározó a magyar labdarúgásban, hogy milyen a labdarúgás létesítményrendszere, hihetetlen mennyiségű stadion épül akár Európában, a világbajnokságra, Európa-bajnokságokra, Ausztriában, Svájcban, Lengyelországban, Ukrajnában. Ezek mind-mind hosszú távú fejlesztés keretében zajlanak. Azt gondolom, hogy az egyértelmű és nem kérdés, hogy ma a magyar labdarúgás egy hatalmas nagy üzlet, csak akkor tud működni, hogyha megfelelő háttér, megfelelő keretek között tud ez az üzlet működni. Egyszerűen nem mennek ki a stadionba a nézők – ahogy mondta is Jenő bácsi -, hogyha nem megfelelő a környezet. És lemenve az utánpótlás-nevelés szintjére, az utánpótlás legnagyobb vetélytársa a számítógép. Ha latrinára kell ülni, ha szabad használni, akkor inkább otthon marad a számítógép előtt a kisgyerek, és azt mondja, hogy nekem ott sokkal kényelmesebb, és veszítettünk vele egy csomó lehetőséget.

A szoborparkkal kapcsolatban melengeti a szívemet Jenő bácsi hozzászólása, de nem nagyon tudom, hogy mi lesz a megoldás. Komoly háborút folytatunk, nemcsak én, hanem elődeink is a szoborparkkal kapcsolatban, azt hiszem az atlétika EB vagy VB kapcsán volt, hogy esetleg odébb kéne tenni pár méterrel. Nem sikerült. Én el akartam fordítani, majdnem meglincseltek érte, de ettől függetlenül nem adjuk fel, hiszen az új stadionhoz mindenféleképpen, akár a parkolási kérdésben fontos, akár pedig magában az elhelyezkedésében. Nagyjából, amit látunk, a stadion széle, az a szoborparknak a kezdeténél lesz. És akkor még ott meg kéne állni busszal, ott érkezni, fogadni kéne, tehát érdekes lesz az elképzelés.

A sportmúzeummal teljesen egyetérték, nagyon örülök, hogy Szabó Lajos igazgató úr itt van, felvettük vele a kapcsolatot, abszolút látjuk a sportmúzeum helyzetét. Sőt nemcsak a sportmúzeumnak, hanem külön egy Puskás múzeumnak is az elhelyezését akár a stadionban, akár ott a stadion környékén. Nincs megoldva, egyetértünk, nincs megoldva ez a helyzet, viszont most van egy olyan ideális állapot, ahol lehet és kell is rendezni. Felvettük ezzel kapcsolatban a Puskás-örökség kezelőivel is a kapcsolatot, egy csomó olyan anyaguk van, amivel meg lehet tölteni egy Puskás múzeumot. Azt gondolom, hogy röviden kiegészítve válaszoltam mindenkinek.

Még esetleg annyit, hogy utána a létesítménybejárásnál Nagy Pál Levente lesz a körbevezető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a tájékoztatást és a kérdésekre adott válaszokat. Varga képviselő úr szeretne feltenni még kérdést.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én formabontó lennék. Nem tudom, van-e erre lehetőségünk, de tulajdonképpen egy határozati javaslatom lenne. Ami nagyjából arról szól, hogy ősszel a labdarúgó-válogatott játszik egy sorsdöntő Európa-bajnoki selejtezőt, ez a Magyarország-Svédország lesz. Én azt hittem a sajtóhírek alapján, hogy komolyabb gond van a Puskás Stadionnal, de ezek szerint egy valamilyen méretű statikai

probléma van, amit nagyjából 300 millió forintból el lehet hárítani. Ez nagyjából lehetővé teszi, hogy ott minden széken üljön valaki, a felső karéjon mondjuk nincsenek háttámlás székek, de ettől eltekintve lehetővé teszi. Akkor én azt javaslom, hogy a bizottság javasolja azt, hogy a kormány különítsen el forrásokat arra, hogy ezt a kérdést kezeljük. Három és fél hónap van hátra, tehát ezt meg lehet oldani szerintem, amikor a Debrecennek a nemzetközi szereplése kapcsán kellett ott különböző dolgokat csinálni, akkor ennél rövidebb idő alatt, magántőke segítségével sikerült megoldani dolgokat. Hangsúlyoznám, hogy a Debreceni Stadionra eső forrásoknak az ez évi történetében a 7-8 százalékáról beszélünk, amennyi forrásra szükség lenne. Tehát az a határozati javaslatom, hogy biztosítsuk ezt, vagy a kormány biztosítsa ezt a 300 milliós forrást a jelenlegi stadion statikai megerősítésére. Addig, amíg nincsen egyébként megfelelő UEFA ötszillagos stadionja az országnak. Köszönöm.

ELNÖK: Hadházy képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A felvetésre szeretném azt elmondani, hogy ez elméletileg elég egyszerűnek tűnik, hogy meg kell rendelni a munkát, aztán valaki megcsinálja, csak ennek van egy előkészítő fázisa és egy engedélyezési szakasza, azt gondolom, hogy lehetetlen három és fél hónap alatt megfelelő szakszerűséggel és célszerűséggel elvégezni, úgyhogy én ezt tisztelettel javaslom, hogy vonja vissza. Mert fizikailag, meg minden tekintetben ez képtelenség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor látom, kormánybiztos úr egyébként konzultált a szakértőkkel is, tehát biztos választ tud adni erre a kérdésre.

VÍGH LÁSZLÓ kormánybiztos: Igen. Tehát a pontos válasz úgy hangzik, hogy a felső karéj nem megnyitható jelen pillanatban. A középső karéj, amivel 42500 néző lesz beengedhető a stadionba, az 300 millió forint. A javaslat előtt azt javasolnám, hogy a jövő hét végéig készítenénk a bizottságnak egy rövid anyagot ezzel kapcsolatban, hogy milyen állapotban van hivatalosan jelen pillanatban a stadion, milyen engedélyezési folyamatok voltak a múltban, illetve lehet megindítani a stadion bővítésével kapcsolatban, és ez alapján lehet akkor egy szélesebb körben ezt előterjeszteni. Ha ez az igény megvan.

ELNÖK: Szerintem akkor ez egy járható út. Várjuk az anyagot kormánybiztos úrértól, és utána pedig a Sportbizottság egy későbbi ülésén erről tárgyalhat. Nagyon szépen köszönjük a tájékoztatót és a kérdésekre adott részletes válaszokat.

Tájékoztató az Ovi-foci programról. Előterjesztő: dr. Molnár Andrea, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke

A 4. napirendi pontra térünk rá. Egy tájékoztatót fogunk meghallgatni. Megkérem az előterjesztőt hogy fájadjon az asztalhoz. De addig is azt kérem, hogy osszuk meg az erőinket és azok menjenek el a pályabejárásra, akik nem fociznak, akik pedig fociznak, azok tegyenek eleget ennek a kötelességüknek is, hogy lekötöttük ezeket a mérkőzéseket, mert nem fogunk beleférni az időbe, úgy érzem. Tehát, akkor azok, akik nem fociznak, egy pályabejárást tennének, akik pedig fociznak, átöltöznek.

Képviselőtársaim kaptak egy elég részletes és vastag tájékoztatót, egy anyagot az Ovi-foci programról, amit most mindannyian megtekinthettek. Az időből való kicsúszás miatt is arra kérném az előterjesztőt, hogy ne ennyire részletesen, hanem inkább egy összefogóbb tájékoztatót adjon erről a programról. Köszönöm szépen.

Tessék, akkor megadom a szót.

DR. MOLNÁR ANDREA, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke: Köszönöm szépen. Igyekszem rövid lenni. Úgyis a tisztelt bizottsági tagok megkapták már az anyagot.

Dr. Molnár Andrea vagyok, a Buzánszky Jenő úr által alapított Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke, egyébként hét éve dolgozom sportinfrastruktúra-fejlesztés területén. Miért fontos az, hogy a sportolást már óvodáskorban elkezdjük?

Rengeteg tanulmány látott napvilágot, legutoljára egy májusi anyag került a kezembe, amiben megmutatják, hogy Európában a magyarok sportolnak a legkevesebbet, a szabadidejükből a legkevesebb részt a magyarok áldozzák a sportolásra. Ennek a legfőbb oka az, hogy gyerekkorban nem szoktatjuk őket hozzá a sportoláshoz, emiatt nagyon rossz a magyar egészségügyi helyzet. Ezt a jelenlegi kormány is felismerte, és nem véletlenül szeretné bevezetni a mindennapos testnevelés programot, az Ovi-foci program gyakorlatilag erre egy lehetőség, erre egy válasz.

Nagyon fontos, hogy már óvodáskorban a gyerekek megszokják a mindennapos testnevelést, fontos, hogy a szabad térben mozogjanak, az ő testük, szervezetük teljesen máshogy van berendezve, rengeteg friss levegőre van szükségük és rengeteg mozgásra.

Nagyon fontos a sportolás megszerettetése, egészséges életmódra nevelés, és nagyon fontos ugyanakkor már óvodáskorban a sérült gyermeknek az integrációja, és az Ovi-foci programon keresztül a koordinációs képesség fejlesztése.

Bizonyos előzményei már megvoltak az oktatásnak, 25 évvel ezelőtt indult a játékos gyermektorna nevű speciális kollégium az óvónőképzés keretében, amikor rájöttek arra, hogy a gyerekeket meg kell tanítani bizonyos eszközökkel bánni, labdát, hengert és különböző eszközöket kaptak a kezükbe, amivel meg kellett tanulni bizonyos mozgásokat csinálni.

Gyakorlatilag az Ovi-foci ennek egy továbbfejlesztett változata, ezért sportspecifikus oktatás lenne. Területi szinten már körülbelül öt éve működik, különböző sportiskolák és az MLSZ is rájött már arra, hogy óvodáskorban kell kezdeni a gyermekek futballoktatását, és nagyon nagy számban vesznek részt országszerte benne az óvodások.

Különböző kooperáció is megindult már, például a debreceni olasz foci-suli már több mint 80 óvodával vette fel a kapcsolatot, és oktatja az Ovi-foci programnak a képzési rendszerét. Az MLSZ is kibővítette a Bozsik-programot, most már kiterjed az óvodások részére is, illetve van most egy saját kezdeményezésük, ez a Gömbvarázs program, ami keretében modern, európai uniós kritériumoknak megfelelő játszótereken oktatják a gyerekeket.

De mindez arra mutat, tehát a jelenlegi helyzetkép az, hogy óriási igény van mind az óvodapedagógusok, mind a szülők, mind a gyerekek részéről arra, hogy egy ilyen fajta sportspecifikus oktatás beinduljon. A szakmai pártolás is mellette van, tehát ez a program a sportéletünk jövője lehet. Ami hiányzik jelen pillanatban az átfogó oktatási rendszer, hiányoznak a megfelelő eszközök, amik Magyarországon még csak részben ismertek, illetve a megfelelő infrastruktúra, hiszen a Gömbvarázs programnak is az a hátránya, hogy kénytelenek a gyerekeket kivinni a játszóterekre és valamilyen ottani körülmények között a mozgáskultúrát elősegítő gyakorlatokat ott tudják tanítani a gyerekeknek.

Itt lehet látni ezeken a képeken, hogy ez az oktatási program már megindult, de a legnagyobb probléma az, hogy el kell menniük a gyerekeknek az intézményből, ez nagyon idő- és pénzigényes, a szülők nem biztos, hogy akarják finanszírozni vagy adott esetben nem is tudják. Ez az óvodákban létesített sportpálya megoldás lehet a dologra.

Rengeteg óvodában jártunk már, és mindenki aláírta ezt a szándéknyilatkozatot, hogy nagyon jónak találják magát az Ovi-foci programot, és ha lenne rá mód és lehetőség, ők is létesítenének ilyen pályát, illetve beemelnék a mindennapos oktatásba ezt a fajta sportspecifikus oktatást.

Megmutatnék egy előzményt. Nekünk sikerült felépíteni Debrecenben, a Református Kollégium Gimnáziumában egy tesztpályát, amin folyamatosan tesztelünk: nézzük, hogy

hogyan reagálnak rá a gyerekek, a szakma, a szülők. Így nézett ki a pálya, amikor elkezdtük a sportinfrastruktúra-fejlesztést. Ennek a jelenlegi kültéri, homokos grundfocipálya-infrastruktúrájának, ami rengeteg óvodában található, az a baja, hogy csak nyáron, száraz időben használható, poros, koszos, ami szilikózis veszélyes, nem nagyon szeretik emiatt a gyerekek, nem olyan jó a játékélmény, igazából a környezet is igénytelen. Tehát semmi sincsen, ami arra motiválná a gyerekeket, hogy mindennap sportoljanak.

Erre a megoldás egy direkt óvodásoknak kifejlesztett sportpálya lenne. Megfelelő szakmai képzéssel, speciális eszközökkel, amit az Ovi-foci program ki is dolgozott.

És így néz ki végül a pálya. Amit fontos róla tudni, hogy ez egy maximális szinten felszerelt pálya, több sportág művelésére alkalmas. 6x12 méter az alapmérete, ezt a Focisulival egyeztetttük le, hogy körülbelül mi ezeknek a gyerekeknek a méretigénye, az elmúlt húsz év tapasztalata az volt, hogy általános iskolában, gimnáziumban, egyetemeken, mindenhol történt fejlesztés, de valamiért az óvoda kimaradt, és arra gondoltunk, hogy azért maradt ki, mert igazából termék sem volt, tehát nem volt egy olyan, direkt az óvodások igényeinek kialakított sportpálya, ahol a gyerekeket tényleg szakszerűen lehetett volna oktatni. A foci-iskolákkal együttműködve, különösen a debreceni olasz focisuli volt a segítségünkre, az ő szakmai tudásával, illetve a mi szakmai háttérünkkel sikerült kialakítani ezt a multifunkcionális pályát, ami nemcsak futballra alkalmas, hanem számos egyéb sportág is művelhető, például a futball, kosárlabda, kézilabda, röplabda, tenisz, lánstenisz, illetve a mozgáskorlátozottak és látássérültek sportja, a csörgölabda és egyéb ügyességi játékokat is lehet végezni ezen a pályán.

Esztétikus a környezet, szabadban mozognak a gyerekek, ami nagyon fontos a fejlődés szempontjából, tehát az Ovi-foci programnak az a határozott álláspontja, hogy a gyerekeket tornateremben, különösen az óvodáskori gyerekeket tornateremben mozogtatni, edzeni nem feltétlen a lehető legjobb, mert ebben a korban még sokkal több oxigénre van szükségük ahhoz, hogy tökéletesen fejlődjön a szervezetük. És ez a sátor pontosabban az Ovi-foci pálya ponyvával téliesíthető, fűthető, 20-22 fokra fel lehet melegíteni, hiszen elég kicsi a mérete, és tökéletesen, télen-nyáron használható folyamatos friss levegő mellett. Esztétikus a környezet, biztonságos, ez nagyon fontos volt. Kitöltöttünk kérdőíveket szülőkkel, óvónőkkel. Nem sérülnek meg a gyerekek, kedvük van ahhoz, hogy sportoljanak. Óvodásokra méretezett, az óvó bácsiknak nagyobb lett a tekintélye az óvodákban, hiszen a gyerekek jobban elfogadják őket mondjuk a futball területén.

Sérült gyermekek oktatására is maximális szinten alkalmas, és nagyon pozitív visszajelzésünk van ebből a tesztóvodából. Heti, kétheti rendszerességgel konzultálunk velük, és például volt olyan szülő, aki elmondta, hogy az ő gyerekét a számítógép elöl ki nem lehetett szedni, volt erről már szó, hogy az utánpótlás hiánya többek között erre vezethető vissza. A szülő elmondta, hogy a gyerekét nem lehetett kiszedni a számítógép elöl, és mióta azzal dicsekszik Debrecen szerte, hogy az ő óvodájában ilyen Ovi-foci pálya létesült, azóta reggeltől estig futballozik, és az az eltökélt vágya, hogy profi futballista legyen. Szóval hála istennek abszolút pozitív a visszajelzés a gyerekek részéről.

Régi cél az óvodákban önmagában a mozgásnak, a sportolásnak a megszerettetése volt. Az Ovi-foci program alkalmazásával viszont azt tapasztaltuk, hogy az adott sportágat már óvodáskorban meg lehet szeretetni, tehát már óvodáskorban ki tudja választani, hogy melyik az a sportág, ami őt érdekli, és még hogyha nem is konkrétan futballozik, teniszezik, csak azokat az alapvető mozgáselemeket gyakorolja, ami az adott sportág alapja, egy óvadás mégis úgy érzi, hogy ő futballozik, teniszezik. A sportpálya reggeltől estig tele van, a Hír TV hívott fel engem tegnap este, hogy mikor tudna menni egy ilyen foglalkozás tartására. Megkérdeztem az óvónőket, hogy mikor tudnak kimenni, azt mondták, hogy egész nap jöhetnek, mert egész nap foglalkoztatják a gyerekeket.

Még egyszer, nagyon fontos kihangsúlyozni, hogy a mindennapos testnevelés keretében, tehát nem extra különfoglalkozás, külön szülők által finanszírozott foglalkozás keretében működik.

Nagyon fontos, hogy ezzel már óvodáskorban lehet a csapatjáték kultúráját megalapozni, tehát például olyan visszajelzéseket kaptunk az óvodából, amit korábban nem tapasztaltak, hogy az egymásért való izgulás, szurkolás kultúrája az óvodáskorban még nem alakult ki, és mióta az Ovi-foci pálya van, azóta a gyerekek körbeállják, drukkolnak, szurkolnak, örülnek egymás sikereinek, tehát ez egy nagyon komoly fejlődés az óvónők szerint a szocializációban.

Nagyon fontos, hogy nagyon biztonságosan lehet a sérült gyerekeket is integrálni. A Magyar Látássérültek és Mozgáskorlátozottak Sportszövetségével sikerült ezt a programot kibővíteni, úgyhogy azok a gyerekek, akik nem igényelnek speciális képzést, oktatást, azokat integrálni lehessen a normál óvodákba. Ennek megfelelően a sportpályáknak a műszaki tartalmát is módosítottuk, és bekerült egy csörgőlabda-vonal, aminek más struktúrája van, más műfüstruktúrája van, mint a normálnak, és nagyon élvezik a gyerekek a bekötött szemmel való játékot.

Körbeküldtük a kérdőíveket, hogy mi volt a tapasztalat, mondtam, hogy a gyerekek úgy érzik, hogy valamilyen sportot sportolnak, tehát nemcsak egyszerűen mozognak, hanem konkrétan valamit csinálnak.

Ovi-foci mezeket is készítettünk, ez is elősegíti a csapatjáték, csapatszellem fejlődését. A program célja, hogy minél több gyereket elérjünk, az utánpótlás-bázist minél jobban növeljük, rászoktassuk a gyerekeket arra, hogy így szabadidejükben a sportolást válasszák. Minél több szülőt szeretnénk megszólítani ezzel a programmal, hogy támogassák, de ezzel hál istennek nincsen gond.

Szeretnénk az óvodai sportot, a sportinfrastruktúrát korszerűsíteni, szeretnénk a mindennapi testnevelést lehetővé tenni az óvodákban, ténylegesen, és hát végül boldog, egészséges sportoló ovisokat szeretnénk látni országshoz. Mit kell ehhez tenni?

Miben kérjük mi a bizottság segítségét?

Az Ovi-foci program szlogenje az, hogy „Nagy lépés kis cipőben”, ez az óvodásokra vonatkozik, ami pedig a döntéshozó testületre, az egy kis lépés nagy cipőben, nemzeti Ovi-foci programnak a támogatása, és tényleg ennek a programnak az országos hírűvé tétele.

Miért fontos ez? Az infrastruktúra teljesen hiányzik, a szakmai ismereteket bővíteni kell, és ami nagyon fontos, hogy úgy alakítottuk ki, hogy kevés pénzből nagyon sok gyerek legyen elérhető, tehát, hogy minél szélesebb körben tudjunk meríteni az utánpótláshoz.

Néhány szám adatot összeírtunk. Amíg egy tornaterem ára 180-300 millió forint körül van, addig egy iskolai kültéri pálya 20-25 millió forint, addig egy Ovi-foci program ára, amiben benne van a sportpálya, a téliesítés, nettó 5 millió forintba kerül. Olyan számításokat, ha végzünk, hogy egy óvodában átlagosan 76 gyerek van, 70-80 gyerek van, hazánkban ma – ez jelenlegi KSH-adat – 4358 óvoda van, ha kiszámítom, hogy egy főre mennyi pénz jut, egy gyermekre, az olyan 66 ezer forint, 300 millió forintból, amiből egy tornaterem megépül, abból 60 Ovi-foci pályát lehet építeni, illetve egy tornaszoba ára körülbelül 25 millió forint, aminek az árából öt Ovi-foci pálya épülhet, és ahhoz, hogy igazából az országot nagyjából lefedjük, az húszmilliárdos program. Ebből körülbelül négyezer pálya tud épülni, ezzel az elérhető gyerekek száma 305 ezer fő. A jelenlegi óvodás összlétszám pedig, 338162 fő.

A nemzeti Ovi-foci program költségvetése tehát körülbelül 22 milliárd forint. Véleményünk szerint azért nagyon fontos, hogy már óvodáskorban elkezdjük ezt a fajta infrastruktúrafejlesztést, hogy minél több gyereket elérjünk, az utánpótlásnak legyen bázisa, alapja. Mi hiába építjük meg a hatalmas nagy futballstadionjainkat, hogyha nincsen megfelelő színvonalú játékos, és a magyar futball ott van, ahol most van.

A jelenlegi helyzet, hol jár most az Ovi-foci program? Megrendeztük Debrecenben az első Ovi-foci napot, ami hatalmas sikerrel zárult. Több mint 300 óvodás vett részt ezen a napon. Úgy népszerűsítjük a programot, hogy egy nagy méretű futballpályát felosztottunk 32 ilyen 6x12 méteres részre, ahol a gyerekekkel azokat a mozgáskoordinációs, képességfejlesztő gyakorlatokat tanítottuk, illetve együtt mozogtuk velük, nagyon nagy sikere volt. Mondom, több mint 300 gyerek vett részt rajta és 200 szülő, tehát egy 500 fős rendezvény volt, úgyhogy elhatároztuk, hogy a következő program június 15-én lesz, amire mindenkit nagy szeretettel várunk.

Itt lehet látni ezeken a képeken, hogy milyen nagy örömmel futballoznak az óvodások, és a végén ajándékba minden óvodás kapott egy labdát, és ezzel tértek haza. Tehát hála istennek, a gyerekek, a szülők részéről nagy az érdeklődés, és a futballiskolák is maximális szinten segítik a szakmai támogatásukkal ennek a programnak a megvalósulását.

Mi, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány tagjai pedig szeretnénk tisztelettel megkérni a bizottságot, hogy támogassa ezt a programot, és segítsen a háttér-finanszírozás kidolgozásában.

Debrecenben lesz a következő esemény, és erre már 500 gyereket várunk és körülbelül 300 szülőt.

Kérdések

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatót. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kinek van kérdése. Vincze képviselő úr, parancsoljon!

VINCZE LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Úgyis mint, aki tanítóként végeztem, 23 évet lenyomtam a pályán, és ebből testnevelő tanárként a zömét. Most ezt nem azért mondom, örülök, örül a lelkem, hogy végre az óvónők labdát adnak a gyerekek kezébe, mert nekem nagyon rossz tapasztalataim voltak ezzel kapcsolatban. Azt tapasztaltam, hogy labdát nem láttak, maximum egyet csoportonként. Az úgy nem megy. Ha minden gyerek kezébe, lábához nem teszem oda a labdát és olyan labdát, ami nem üti meg a lábát, fejét, hogyha jön feléje, tehát magyarul labdakérdés, pályakérdés, szakemberkérdés. Nálam sokkal többet és okosabbat tudna mondani Czeigerschmidt Roland barátunk, Kistelek labdarúgó edzője, óvó bácsija, akire így néznek föl, mint az istenre a kis óvodások. És azt szeretném megkérdezni, hogy van-e olyan felmérésük, hogy szakemberek tekintetében hogyan állnak. Mert az én időszakomban, sajnos nem vagyok már pályán tíz éve, akinek nem inge, ne vegye..., tehát nem a mostanról szólok, hogyan állunk óvónők tekintetében? Majd a választ kicsit később, még akarok néhány mondatot mondani.

Nagyon fontos, négy fiú unokám van, de nem ez a fontos, csak egy példa, bár ez is fontos, ebben van első osztályos gyerek és két hatéves, aki majd ezután lesz. Én látom a három gyerekkel kapcsolatosan, amikor leállunk, hogy Gellértkém állandóan kézbe fogná, és nagyon nehezen tudom elérni, hogy lábhoz is. A másik kettő aztán mindent lábbal, amit csak lehet. Tehát még egyszer hangsúlyozom: a programnak mennyire része, hogy minden óvodába eljusson egy csoportnak megfelelő labdalétszám? Mert, ha helyet tudunk annak a műfüves szőnyegnek, akkor az a műfüves szőnyeg is elkerüljön, aztán a hozzávaló paravánon vagy egyebeken aztán lehet majd spórolni, de ez az alap, ami eljusson. És valamiféle továbbképzés azoknak az óvónőknek, akikben van hajlam és huzam.

1998-ban indult a diákolimpián a lányfoci. Abból kitermelődtek azért olyan ügyes lányok, akik most már – például nekem van egy olyan tanítványom, aki az MTK-ban focizik, és nem is akárhogy csinálja – fociznak, tehát el tudom képzelni, és feltételezem, hogy minden óvodában van olyan óvónő is – óvó bácsik nincsenek - akik szeretik a labdajátékot valamilyen szinten, és tudomásul veszik, hogy a kisfiú focizni szeretne, nem pedig eltiltom tőle, hogy csak futkosson a labdával, és így tovább.

Magának a programnak a sikeréhez én gratulálok, a munkámat mögé állítom úgy is, mint ahonnan elindult a mindennapos testnevelés, a mi iskolánkból kazalnyi felmérési anyagunk van, és így tovább. Más dolog az, hogy most már mi sem csináljunk anyagiak híján, mert óraszámot érint, de ez a program, úgy gondolom, hogy ez alatt a ciklus alatt be fog úgy indulni, hogy a későbbiek folyamán ezt már esetleg csak elrontani lehet. És remélem, hogy minden politikai erőnek az lesz a célja, hogy ép testben ép lélek, és a gyerekeink - hangsúlyozom, ebben az időszakban – meg kell hogy szeressék. Nem erőszakkal, hanem mert varázsa van, hogy szeressék a gyerekek, ez az enyém, ezt puszilgatom, szaladgálok először vele, aztán majd jelre meg fogok tudni állni, aztán el fogok tudni jelre indulni, mindenkinél ott a labda, aztán majd páronként lesz csak ott a labda, aztán hármanként lesz ott a labda, nem dumálok tovább, mert magam is ezt a gyakorlatban sokkal jobban szerettem a gyerekekkel csinálni. Úgyhogy sok sikert, nagy-nagy erőt, kitartást kívánok, mert akkor mindannyiunknak sok-sok öröme lesz, szerintem az egész országnak, mert csodálatos dolog a labda után futni. Én atlétizáltam is, talán még szenvedni is tudtam, egy kicsit néha volt, hogy szerettem is, de a labda után sokkal jobban szerettem futni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Zakó képviselő úr.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Nem szeretnék ünneprontó lenni, és a szándékot nagyon nagyra tartom. Engedjék meg, hogy szkeptikus legyek, főleg a forinttal kifejezett számsort figyelembe véve. Úgy gondolom, hogy egy kicsit – és ez már egy régi magyar beidegződéstapasztalat, hogy - kampányíze van ennek, ami nem gond, mert minden nagy dolog kampánnyal kell hogy kezdődjön, de mikor a sor végén láttam, hogy 22 milliárd forint az elméleti összege annak a beruházásnak, ami egy országos lefedettségű Ovi-foci pályaeépítést jelent, akkor megijedtem, miközben egy napirendi ponttal ezelőtt még egy footballstadionnal a statikai megerősítésére szánt 300 millió forint is számomra kérdéses.

A másik, szintén keserű magyar tapasztalat, hogy amit önök itt ötmillió forintra hoztak ki, egy pálya bekerülési költségét, az egyszeri, nagy odafigyeléssel fókuszban lévő pálya esetén lehet, hogy ennyi. Kérdezem, hogy ezt készen lehet-e kapni, és csak az alapot kell valami helyi vállalkozónak megcsinálni, illetve tudva azt, hogy az óvodásokkal sokszor a szappant és a vécepapírt is bekéretik a szülőkön keresztül, annyira nincs pénz az óvodásokra, a téliesítés, a fűtés mennyire valós elképzelés. Sajnos tapasztalat, hogy az önkormányzatok az intézményeket nem tudják fenntartani, nemhogy egy ilyen Ovi-foci pályának a fenntartására tudjanak forrásokat elkülöníteni.

Tehát még egyszer mondom, nem a szándékkal van problémám, csak a realitások talaján állva, sajnos meg kell hogy kérdőjelezzem ennek az országos szintű elterjedését. És hát nem jó szívvel mondom, de én ezt így látom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még valakinek kérdése? Tessék, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Nem kérdésem, inkább észrevételem van. Volt szerencsém óvodás focibajnokságon részt venni nézőként, és sajnos meg kell erősítenem Zakó úr véleményét, hogy a szülők segítségével nélkül nincs ovi-foci. Nagyon sok múlik a szülőkön is. De ettől függetlenül ennek a projektnek van értelme, és végig kell csinálni.

A másik pedig a köszönet, mert nagyon kevés olyan anyaggal találkozom, ami külön fejezetet szán a fogyatékosokkal élőknek, és ezt szeretném külön megköszönni, hogy önök foglalkoztak ezzel a területtel, az ő fejlesztésükkel is.

Egy javaslatom van még: az anyagban láttam, hogy van kapcsolat a Magyar Hallássérültek Sportszövetségével, de van Magyar Hallássérültek Labdarúgó Szövetsége is,

tehát van egy külön szövetség, őket érdemes lenne megkeresni és felvenni velük a kapcsolatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, hogy van-e még kérdés. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, én is feltennék két kérdést. A cél és a várható eredmény tekintetében véleményem szerint nem sok ez az összeg, tehát ha ez tényleg le tudná fedni Magyarországon az óvodáskorú gyermekeknek a 95 százalékát, az jó volna. Viszont, ami a legnagyobb hiány, és nem látom feltüntetni a hiányok között, az a megfelelő akarat, hiszen bármennyire szép ez a program, bármennyire úgy érzem, hogyha figyelembe vesszük a végkifejletet és a célt és a ráfordítandó összeget, akkor az még bőven arányban is áll, de ez csak akkor jöhet létre, hogyha egy olyan közös akarat van az alapítvány, a Magyar Labdarúgó Szövetség, a Sport szakállamtitkárság, az Oktatási Minisztérium, tehát ide őket is bele kell venni és a kormány között, hogy egy ilyen program létrejöhessen. Ez viszont nem lesz egy könnyű út az önök számára, tehát szerintem ezt a lobbitevékenységet elég erőteljesen kell véghez vinni, hiszen ebben a programban vannak olyan elemek, amik mindenképpen előremutatóak.

Az egyik a mindennapos testnevelés kérdése, amit nagyon nehéz most az általános iskolákban is bevezettetni, de próbáljuk mindenképpen, de ami fontos, hogy megszerettetni a gyerekekkel a sportot. Ilyen idős korban megszerettetni, mert csak akkor tudjuk felvenni a harcot a különböző plázákkal, mozikkal, internettel és még sorolhatnánk azokat az elszívó hatásokat, amik a sporttól veszik el folyamatosan a gyerekeket.

Az én kérdésem az lenne, hogy ugye az le van írva az anyagban, hogy ötmillió forint a kialakítás és a téliesítés. Milyen összeget jelent a folyamatos karbantartás, az üzemeltetés? Jelent-e valamilyen összeget ennek a fenntartása?

A másik, ami előnye lehet, hogy a téliesítés folytán egy tornaterem-helyettesítés is létrejöhet, tehát olyan kistélepüléseken, ahol nincs is lehetőségük arra, hogy tornatermet alakítsanak ki, ott elképzelhető lenne e szerint az anyag szerint, hogy tornatermek legyenek, mennyire lehetséges nagyobb méretű pályákat csinálni, és az mennyire növelné a költségeket. Gondolok itt arra, hogyha folyamatosságában lehetne nézni, hogyha ez akár általános iskolákban is alkalmazható lenne, és nemcsak óvodáskorban, akkor nagyobb pályák kellenének, ez egyértelmű, és ilyen tornaterem-helyettesítő szerepet is betölthetne. Erre gondoltak-e? Köszönöm szépen.

A válaszadás lehetőségét megadom.

DR. MOLNÁR ANDREA, az Ovi-Foci Közhasznú Alapítvány elnöke: Akkor először Vincze László úr kérdéseire szeretnék válaszolni. Első kérdése az volt, hogy van-e elég szakember, van-e elég óvónő, akik ebben a programban részt vesznek. Pontosan az a lényege a programnak, hogy az oktatási program keretében egy háromnapos oktatási programon vesznek részt az óvónők, aminek a keretében elsajátítják a sportpálya használatát, a sportspecifikus oktatás alapjait, illetve a különböző eszközök használatát, és ezen felül kapnak egy programfüzetet, egy kis kézikönyvet, amiből saját magukat tovább tudják fejleszteni, illetve saját gondolatukat, módszerüket bele tudják vinni ebbe.

Ahogy említettem, a mai napon a Hír TV forgat Debrecenben és mondták az óvónők, hogy bármelyik pillanatban kimehetnek, mert folyamatos az oktatás. Reggeltől estig kint vannak a gyerekek, és foglalkoznak velük az óvónők. Tehát pont az a lényege ennek a programnak, hogy nem terhel a szülőkre extraköltséget, nem vesz el extraidót a szülők idejéből, mert nem kell elvinni sportlétesítményekbe az óvodásokat külön sportoltatni, hanem minden az óvodai foglalkozás keretében megvalósulhat. Ebben az ötmillió forintban az oktatás költsége is benne foglaltatik.

Maga az Ovi-foci pálya. Volt róla szó, hogy esetleg szétszedhető-e. Ez direkt azért alakult így ki, mert így lehet megteremteni a gyerekeknek a biztonságos sportolást. Ez egy

kapuval ellátott terület, ahol a gyerekek be tudnak menni, egy biztonságos palánkkal körbe vett rész, és hálóval is azért van lefedve, hogyha esetleg a labdát kirúgnák, akkor nem rohan utána. Például ennek az óvodának vannak olyan részei, ahol mondjuk nem teljesen biztonságos, ha egy gyerek ész nélkül rohan a labda után, mert csak a labdára figyel. Tehát itt pályán belül vannak, a labda nem megy el, mert nem tudják kirúgni, illetve ez a hajlított csövázszerkezet ad arra lehetőséget, hogy téliesíteni lehessen a ponyvával. Azért nem érdemes szétszedni egy Ovi-foci pályát, mert így tudja azokat a sportfunkcionális tulajdonságokat teljesíteni, ami a biztonságos testnevelésnek az alapja. Különös tekintettel a fogyatékkal élőkre. Ez is egy nagyon fontos kritérium.

Zakó László képviselő úr szkeptikus érzéséhez szeretném mondani, hogy ez az ötmillió forint abszolút piaci alapon kikalkulált összeg. Ezt a pályát gyakorlatilag én raktam össze, én tudom, hogy minden egyes csavar mennyibe kerül benne, mit honnan lehet a lehető legolcsóbb módon beszerezni. Az alapítványnak célja is volt, hogy ez a pálya a lehető legkevesebb pénzből kerüljön összerakásra. Tehát ez tényleg egy olyan összeg, ami abszolút olcsó. *(Zakó László: Csak aztán nehogy tízmillió legyen majd.)* Hát ennyiből ki lehet hozni, nekem ez a válaszom.

A sportpályának a technikai-műszaki fejlesztése folyamatosan, a napokban is zajlik. Például rájöttünk arra, hogy a sarkokat érdemes lekerekíteni és olyan műanyagprofilokat rakunk be, ami megakadályozza azt, hogy egy gyerek bevigye a sarokba a labdát, és ott tartja bent az ő labdáját, a többiek pedig szétrúgják a sarkát, mert a szocializáció első-második fokán, tehát a kiscsoportos és a középsősök fázisában, szintjén még az „én és a labda” oktatási módszer van, tehát minden gyereknek kell adni kiscsoportban egy labdát, mert volt olyan tapasztalat, hogyha összeengedtük őket, és egy labdával kellett játszaniuk, akkor az volt a cél, hogy elvegyék a labdát egymástól, és utána másnap már azért nem volt az egyiknek kedve bejönni játszani a pályára, mert elvették a labdáját. *(Derűltség.)* Tehát ilyen fejlesztések folyamatosan vannak. Ezeket az elemeket egyébként külön legyártjuk. És ami nagyon fontos, hogy odáig eljutott a fejlesztés, hogy ilyen IKEA-módszerszerűen összerakható pályát sikerült kifejleszteni, amit dobozban le tudunk küldeni akárhova, akár Kazincbarcikára, Sopronba, bárhová és a szülői munkaközösség keretein belül vagy akár az óvodai gondnok néhány ember segítségével saját maga össze tudja állítani ezt a pályát. Tehát a fejlesztés jelen pillanatban itt tart.

Az, hogy melyik módszer válik be a jövőben, az csak a gyakorlattól függ, de ez az ötmillió forintos összeg minimális fejlesztési összeg is, hiszen folyamatosan próbáljuk a gyerekekre kialakítani. Nem volt még ilyen termék, tehát elsősorban azért nem létesültek ilyen pályák, illetve sportkomplexumok, mert nem volt rá pénz, hanem termék sem volt, ami az óvodásoknak lett volna kitalálva. Azt tudom csak mondani, hogy ha egy tornatermet építenek, azt is ugyanúgy fűteni kell mint ezt a sportpályát. Erre a kidolgozott módszer az a légfűtéses technológia, ami gyakorlatilag a legolcsóbb, és ez egy nagyon jó módszer, hiszen védi a pályát a páralecsapódástól, szárítja a levegőt, folyamatosan friss levegőt biztosít a gyerekeknek, ami – ahogy mondtam – a szervezet oxigénellátottsága szempontjából nagyon fontos és a gyermek szervezetének a fejlődését nagymértékben elősegíti.

Tapolczai úr észrevételére: köszönjük szépen. Kifejezetten célja volt a programnak az, hogy a sérült gyerekek integrálása is bekerüljön, hiszen van olyan törvényi rendelkezés, hogy azokat a gyerekeket, akik nem igényelnek speciális képzést, azokat integrálni kell a normál intézményekbe, és azt gondoljuk, hogy a játékos sportoktatáson keresztül ezzel lehet a legkönnyebben és a leggyorsabban elősegíteni, és a társadalmi egység ezáltal megvalósítható, és már óvodáskorban hozzá lehet szoktatni az ép gyerekeket ahhoz, hogy a sérült társaikkal maximális szinten kooperálni tudjanak.

Abban is abszolút igaza van, hogy szülők nélkül nincsen Ovi-foci. Hiszen szülők nélkül anno a játékos testnevelés sem volt, hiszen azt egy speciális kollégium keretében

oktatták az óvónőknek és speciális képzés keretében kapták utána a gyerekek, amiért a szülőknek extrán kellett fizetni. Anno még én is részt vettem ilyen játékos testnevelés különórán, és most is azt látjuk, itt az oktatási programot már beindítottuk, hogy a szülők jönnék, nagyon szívesen kifizetik a részvételi díjat, ott vannak, segítik, illetve nagyon sok szülővel konzultáltam, hogy már várják az alapítvány tényleges beindulását és működését, hogy anyagilag ők is hozzá tudjanak ahhoz járulni, hogy az óvodában, ahová a gyerekek jár, ilyen létesítmény kerüljön. Sőt több olyan, jobb módú szülővel is találkoztam, akik, amikor meghallották, hogy mennyibe kerül ez az Ovi-foci pálya, akkor azt mondták, hogy ők maguk megépítik az óvodának, és ezzel le van tudva a hároméves támogatása az óvodának.

Úgyhogy azt gondolom, hogy még egy ilyen szintű kooperáció is elképzelhető a szülők részéről.

Szilágyi György úr kérdésére válaszolnék: ez az ötmillió forint, ezt már részben megválaszoltam, hogy hogyan jött ki ez az összeg. Direkt úgy lett a pálya kialakítva, hogy minimális karbantartást igényeljen. Ez egy műfüves pálya, viszont most már van olyan 4-5. generációs műfüves technológia, ami feltöltetlen műfü-technológia, amiben nincsen homok, nincsen granulátum, ezáltal a szilikózisveszély maximálisan ki van zárva, illetve a gumi feltöltő anyagnak a dekompacktálása, mélytisztítása, újratöltése, újrapótlása is ki van zárva. Tehát igazából gyakorlatilag, ha nyitott a pálya, és a ráhulló leveleket le lehet róla seperni, mivel nagyon alacsony a műfü, 20 mm magasságú, ezt adott esetben még egy jobb minőségű porszívóval is tökéletesen ki lehet porszívózni. A sportpálya alépítmény-szerkezete egy vízáteresztő burkolat, tehát eső után is pár perc felszáradási időt hagyva, azonnal használható a sportpálya.

Igyekeztünk tényleg úgy kialakítani ezt a pályát, hogy a karbantartás szempontjából is a lehető legkevesebb költséget igényelje.

A tornatermet abszolút helyettesíteni tudja, hiszen ez a 6x12 méter sátorral lefedve nem olyan nagy terület, hogy ne lehessen ezzel a légfűtéses technológiával gazdaságos szinten kifűteni. Arra a kérdésre pedig, hogy lehet-e nagyobb a pálya, igen lehet, az alapítvány már félig-meddig kidolgozta a Suli-foci programot is. Aminek a keretében egy nagyobb méretű, hasonló felszereltségű sportpálya lesz kialakítva. Az Ovi-foci pálya egyébként a tartószerkezet miatt maximum 8x16 méterre bővíthető, ahol van rá lehetőség, ott 10x20 méter. Annál nagyobb viszont azért nem indokolt, mert igazából az óvodások méretigénye nem nagy. Egy nagy térben ők elvesznek, klikkesednek, ugyanúgy, ahogy minden óvodás szeret babaházba bebújni, kuckót építeni magának, ahol ő játszik, tehát az óvodás gyerekek saját maguk lekicsinyítik azt a teret, amiben ők jól érzik magukat, és tényleg az a tapasztalatunk, hogy ez a 6x12 méter bőven elegendő. De a Suli-foci programban természetesen technikailag van arra mód, hogy nagyobb méretet kialakítsunk, óvodában nincs rá igény.

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat és a tájékoztatást. A magam és a Sportbizottság nevében is sok sikert kívánunk ehhez a nagyon hasznos ötlethez és feladathoz. Ezzel lezárjuk a 4. napirendi pontot.

Az utolsó napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, az ülést lezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 08 perc)

Szilágyi György
a bizottság alelnöke

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia